

เทศบาลตำบลห้วยหิน

HUAYHIN MUNICIPALITY

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑

เทศบาลตำบลห้วยหิน

อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

จัดทำโดย สำนักปลัด

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

โทร ๐๔๔-๑๘๖-๒๑๖ , ๐๙๗-๒๐๖๖-๗๗๕

โทรสาร ๐๔๔-๑๘๖-๒๑๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
- ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
- ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๘
- ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติ	๘๖
บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๑)	๘๘
บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒)	๙๐

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

สภาพทั่วไป

เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ เดิมมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหิน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ลงนามโดย นายบรรหาร ศิลปะอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๑๓ ตอน ๙ ง ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙

ครั้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๕๑ เทศบาลตำบลห้วยหิน ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลห้วยหิน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหิน เป็นเทศบาลตำบลห้วยหินตามประกาศ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

เทศบาลตำบลห้วยหิน ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ หมู่ที่ ๑๕ บ้านใหม่พัฒนา ตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน มีพื้นที่ ๖๓ ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งหมด ๑๙ หมู่บ้านดังนี้ หมู่ที่ ๑ บ้านห้วยหิน , หมู่ที่ ๒ บ้านโคกกลาง , หมู่ที่ ๓ บ้านสระมะค่า , หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์ทอง , หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเพชร , หมู่ที่ ๖ บ้านโพธิ์เงิน , หมู่ที่ ๗ บ้านโนนจิว , หมู่ที่ ๘ บ้านโนนสำราญ , หมู่ที่ ๙ บ้านไผ่สมบูรณ์ , หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคกลำม , หมู่ที่ ๑๑ บ้านโพธิ์พัฒนา , หมู่ที่ ๑๒ บ้านศิลาทอง , หมู่ที่ ๑๓ บ้านสวน , หมู่ที่ ๑๔ บ้านร้อนทอง , หมู่ที่ ๑๕ บ้านใหม่พัฒนา , หมู่ที่ ๑๖ บ้านประชาสรรค์ , หมู่ที่ ๑๗ บ้านโพธิ์ศรี , หมู่ที่ ๑๘ บ้านหนองหว้าพัฒนา , หมู่ที่ ๑๙ บ้านเพชรสมบูรณ์

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ทิศเหนือ

ติดต่อตำบลเสาดิเวย อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ และตำบลหนองขามอำเภोजักราช จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางลำห้วยฉมวก อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของบ้านหนองเต่า ตำบลเสาดิเวย ประมาณ ๒.๕ กิโลเมตร บริเวณพิกัด TB ๓๘๖๕๑๘ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตรงไปผ่านเหนือหนองกระท้อ ตัดลำห้วยคลองตะโก บริเวณพิกัด TB ๔๐๙๔๙๕ ตัดไปตามไร่นา ถึงกึ่งกลางทางโค้งของถนนสายหนองก๊ - ลำปลายมาศ (ทางหลวงสาย ๒๑๖๖) บริเวณพิกัด TB ๒๔๔๔๗๓ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตัดถนนสายบ้านห้วยหิน - บ้านโนนศรีคุณ บริเวณพิกัด TB ๔๓๕๔๖๘ ผ่านลำห้วยหินบริเวณพิกัด TB ๔๗๒๔๕๘ ไปตามทุ่งนาผ่านลำห้วยน้ำจานบริเวณพิกัด TB ๔๗๙๔๕๓ สิ้นสุดที่ทางเดิน (ถนนลูกรัง) ที่แยก

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 1

จากถนนสายบ้านหนองปรือ – บ้านโนนกระสัง ตำบลสระแก้วบริเวณพิกัด TB ๔๘๗๔๓๙ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๓.๘ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก

ติดต่อตำบลสระทองและตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางทางคนเดินถนนลูกรัง ที่แยกจากถนนสาย บ้านหนองปรือ - บ้านโนนกระสัง ตำบลสระแก้ว บริเวณพิกัด TB ๔๘๗๔๓๙ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตัดทุ่งนาถึงถนนลูกรังสายบ้านโนนกระสัง - บ้านห้วยหิน บริเวณพิกัด TB ๔๘๐๔๒๖ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทุ่งนาตัดถนนสายบ้านร่อนทอง - บ้านโนนสูงน้อย บริเวณพิกัด TB ๔๕๘๔๒๒ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านถนนสายบ้านโนนสำราญ - บ้านกระเบื้อง บริเวณพิกัด TB ๔๓๐๔๐๓ สิ้นสุดที่กึ่งกลางลำห้วยหลวง บริเวณพิกัด TB ๔๒๕๔๐๑ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๖.๔ กิโลเมตร

ทิศใต้

ติดต่อตำบลหนองชัยศรี อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ และตำบลโคกสูง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางลำห้วยหลวง บริเวณพิกัด TB ๔๒๕๔๐๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามลำห้วยหลวงตัดเส้นทางหลวง (สาย ๒๑๖๖) อำเภอหนองกี่ - อำเภอลำปลายมาศ บริเวณพิกัด TB ๔๑๗๔๑๐ ถึงทางคนเดินห่างจากถนนสาย ๒๑๖๖ ระยะทางประมาณ ๓๐๐ เมตร บริเวณพิกัด TB ๔๑๔๔๐๙ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านไร่มันและทุ่งนาตามเส้นแบ่งเขตอำเภอจักราช - อำเภอหนองหงส์ และตามกึ่งกลางลำห้วยโพธิ์ทอง ถึงบริเวณพิกัด TB ๓๔๐๔๓๙ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือผ่านทุ่งนาถึงทิศตะวันตกของหนองไทร ตัดตรงขึ้นไปทางทิศเหนือถึงสามแยกกึ่งกลางทางคนเดิน บริเวณพิกัด TB ๓๖๖๔๕๔ ตัดตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือแนวเขตแบ่งจังหวัดนครราชสีมา - จังหวัดบุรีรัมย์ บริเวณพิกัด TB ๓๖๖๔๕๔

ทิศตะวันตก

ติดต่อตำบลหนองขาม และตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางถนนลูกรังสายบ้านโนนจั่ว - บ้านสวน ห่างจากบ้านโนนจั่วระยะทางประมาณ ๖.๕ กิโลเมตร บริเวณพิกัด TB ๒๕๕๔๘๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามเส้นแบ่งแนวเขตอำเภอจักราช - อำเภอหนองหงส์ ถึงกึ่งกลางลำห้วยฉมวก บริเวณพิกัด TB ๓๗๗๔๔๘ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามลำห้วยฉมวก สิ้นสุดที่ทางคนเดินลูกรังสายบ้านหนองเต่า - ห้วยฉมวก บริเวณพิกัด TB ๓๘๖๕๑๘ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๕.๒ กิโลเมตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของเทศบาลตำบลห้วยหินขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุม ๒ ชนิดที่พัดประจำฤดูกาล คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาบุรีรัมย์ (นางรอง)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๒

๑.๔ ลักษณะของดิน

เขตเทศบาลตำบลห้วยหิน เป็นดินร่วน เป็นดินที่ประกอบด้วย ทราย โคลนตม และดินเหนียว โดยมีปริมาณดินทรายและดินเหนียวไม่มากนัก ดังนั้น น้ำและอากาศจึงไหลผ่านดินร่วนได้ดีกว่าดินเหนียว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

เขตเทศบาลตำบลห้วยหิน แหล่งน้ำแบ่งได้เป็นสองประเภทตามการกำเนิดคือ แหล่งน้ำที่เกิดโดยธรรมชาติ เช่น มหาสมุทร ทะเล แม่น้ำ และแหล่งน้ำที่เกิดจากการสร้างโดยมนุษย์เช่น อ่างเก็บน้ำ คลอง นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งได้ตามการเคลื่อนที่ของน้ำ เช่น แม่น้ำ และคลอง กล่าวถึงแหล่งน้ำมีการไหลจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งในขณะที่ ทะเลสาบ น้ำจะไม่มีไหลไปแหล่งอื่น แหล่งน้ำที่มีการสัจจะจะถูกเรียกว่าทางน้ำ ซึ่งแบ่งเป็นแหล่งน้ำในเขตตำบลห้วยหินได้ดังนี้

๑.๕.๑ สระน้ำ	๒๖	แห่ง
๑.๕.๒ ลำห้วย	๑๕	แห่ง
๑.๕.๓ ฝาย	๒	แห่ง
๑.๕.๔ ประปาผิวดิน	๑๙	แห่ง
๑.๕.๕ ประปาบาดาล	๓	แห่ง

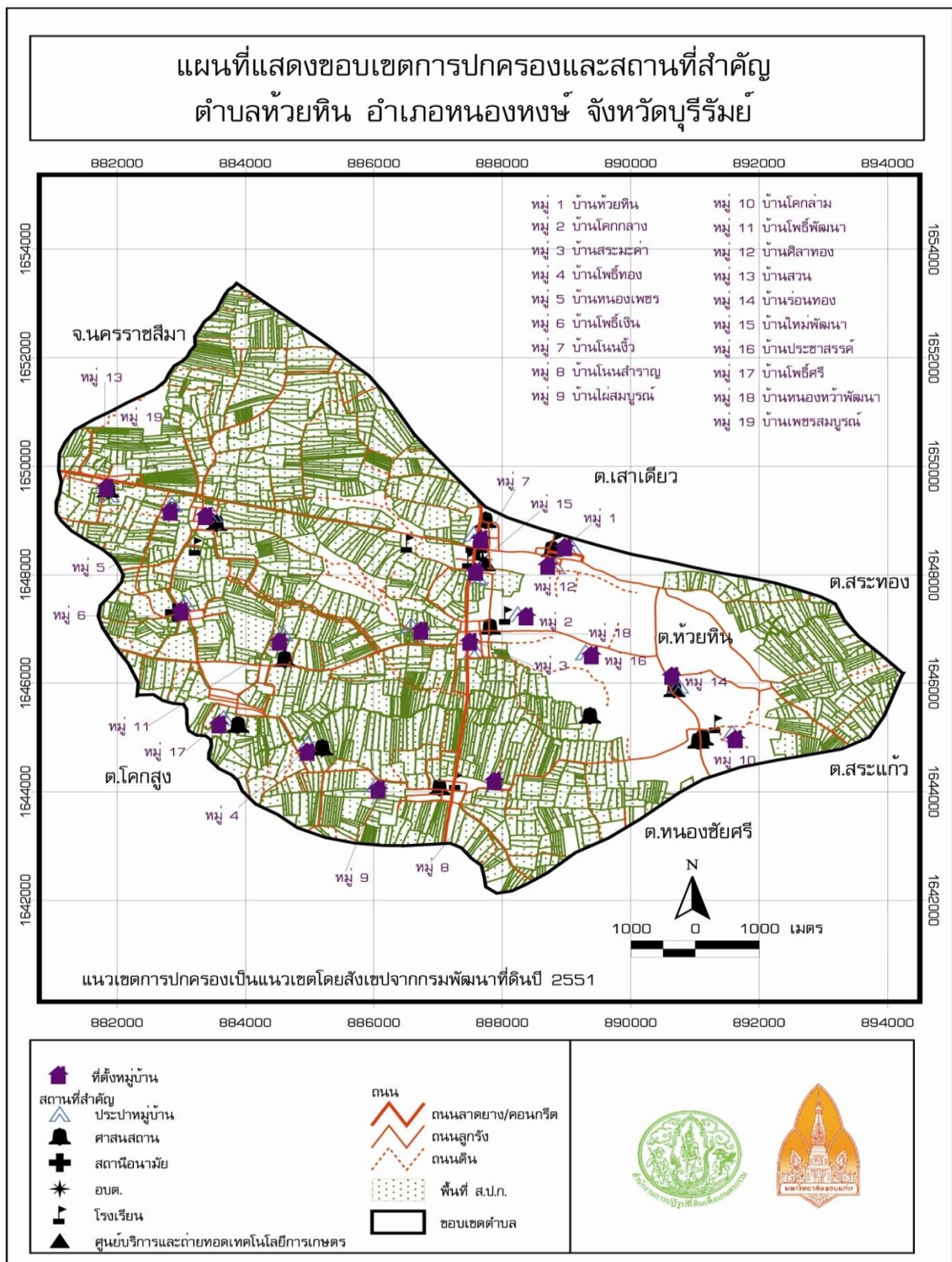
๑.๖ ลักษณะของป่าไม้/ไม

เขตเทศบาลตำบลห้วยหินเป็นป่าเต็งรัง ชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ เต็ง รัง เหียง พลวง กราด พะยอม ตั้ว แต้ว มะค่าแต้ ประดู่ แดง มะขามป้อม มะกอก ผักหวาน สมอไทย ตะแบก เลือดสลงใจ รกฟ้า ฯลฯ ส่วนไม้พื้นล่างเป็นหญ้า หญ้าเพ็ก ปรง กระเจียวเปราะ มะพร้าวเต่า ปุ่มแบ่ง โจด และหญ้าชนิดอื่นๆ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

๒.๑.๑ ด้านโครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงาน ประกอบด้วยองค์กร ดังนี้

กระบวนการบริหารงานบุคคล

(๑) คณะผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. นายไพบูลย์ ธิติพิศุทธิ์กุล	นายกเทศมนตรีตำบลห้วยหิน
๒. นายแพ่ง จันทะแจ่ม	รองนายกเทศมนตรีตำบลห้วยหิน
๓. พันเอกวีระพงษ์ โพธิ์จันทร์	รองนายกเทศมนตรีตำบลห้วยหิน
๔. นายเชาวลิต พุฒบุรี	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลห้วยหิน
๕. นายเสรี มหาตพรหม	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลห้วยหิน

(๒) สมาชิกสภาเทศบาลตำบลห้วยหิน จำนวน ๑๒ คน ประกอบด้วย

๑. นาย ขรรชัย คำพันธ์	ประธานสภาเทศบาลตำบลห้วยหิน
๒. นายปราบ เกาะไค้ง	รองประธานสภาเทศบาลตำบลห้วยหิน
๓. นายคำมาย ปิวโรสง	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๑)
๔. นายสัมภาษณ์ บุญคำ	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๑)
๕. นายไพฑูรย์ มาตรนอก	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๑)
๖. นายธนวัฒน์ คำพันธ์	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๑)
๗. นายถาวร สุดตานา	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)
๘. นายธีรภัทร์ รัตนันนท์	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)
๙. นายพรณศักดิ์ สุดหอม	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)
๑๐. นายบุญสวຍ จันทรพรม	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)
๑๑. นายสมยศ มหาตพรหม	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)
๑๒. นายวิชาญ ทิศกระโทก	สมาชิกเทศบาลตำบลห้วยหิน (เขต ๒)

(๓) จำนวนบุคลากร พนักงานเทศบาลสามัญ จำนวน ๒๗ คน พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป มีจำนวน ๑๑ คน รวมทั้งหมด ๓๘ คน โดยมีการกำหนดโครงสร้าง ดังนี้

๓.๑ สำนักปลัด ประกอบด้วย

๑. ฝ่ายอำนวยการ แบ่งออกได้ดังนี้

- ๑.๑ งานบริหารทั่วไป
- ๑.๒ งานการเจ้าหน้าที่
- ๑.๓ งานกิจการสภา
- ๑.๔ งานประชาสัมพันธ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๕

๒. ฝ่ายปกครอง แบ่งออกได้ดังนี้

๒.๑ งานนิติการ

๒.๒ งานทะเบียนราษฎร

๒.๓ งานแผนงานและงบประมาณ

๒.๔ งานส่งเสริมสวัสดิการสังคม

๒.๕ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

บุคลากรในสำนักปลัด จำนวน ๒๐ คน ดังนี้

๑. นายประกาศิต วิวาโค	ปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน
๒. นายภูวนาท ภาวรัตน์	รองปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน
๓. นางพัทธวิภา สว่างรัตน์	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
๔. นางสาวรำไพ ธีรเชษฐมงคล	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
๕. นายธงชัย บาริสรี	หัวหน้าฝ่ายปกครอง
๖. นางสาวอุมารินทร์ พุดจันทิก	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๗. นางสาวสุภาวดี วิรุณพันธ์	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
๘. นางสาวทิพย์รดา ศรีบุญเรือง	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
๙. นายปริญญา เดชสูงเนิน	นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ
๑๐. นางสาวมณฑิรา คงไธสง	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
๑๑. นางสาวอรชา ศิริรัมย์	นักจัดการงานทะเบียนและบัตรปฏิบัติการ
๑๒. นายอานนท์ เพียงเกตุ	เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน
๑๓. นายวรศาสตร์ ยาสูงเนิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๑๔. นายอนุวัฒน์ บุญล้อม	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕. นายทองเพชร ละมัยขันธุ์	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๖. นายเกียรติศักดิ์ แซ่ตั้ง	ผู้ช่วยนักจัดการงานทะเบียนและบัตร
๑๗. นางสาววรารักษ์ พาดิ	ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน
๑๘. นายสิทธิพงษ์ มหาดพรหม	พนักงานดับเพลิง
๑๙. นายเชิดชู หม่วยนอก	พนักงานดับเพลิง
๒๐. นายวัลลภ ปาสาจัน	ภารโรง

๓.๒ กองคลัง ประกอบด้วย

๑. ฝ่ายบริหารงานคลัง แบ่งออกได้ดังนี้

๑.๑ งานบริหารทั่วไป

๑.๒ งานการเงินและบัญชี

๑.๓ งานงานเร่งรัดและจัดเก็บรายได้

๑.๔ งานพัสดุและทรัพย์สิน

บุคลากรในกองคลัง จำนวน ๕ คน ดังนี้

๑. นางชนิษฐา พักขาว	ผู้อำนวยการกองคลัง
๒. นายชัยวัฒน์ พนาสิทธิ์	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง
๓. นางสาวทิพวรรณ วรรณปะเก	นักวิชาการพัสดุชำนาญการ
๔. นางวราภรณ์ ทองแถม	นักวิชาการจัดเก็บรายได้ชำนาญการ
๕. นายวสันต์ สีหะวงษ์	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ

๓.๓ กองช่าง ประกอบด้วย

๑. ฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง แบ่งออกได้ดังนี้

- ๑.๑ งานบริหารทั่วไป
- ๑.๒ งานวิศวกรรมโยธา
- ๑.๓ งานแบบแผนก่อสร้าง
- ๑.๔ งานควบคุมอาคาร
- ๑.๕ งานสาธารณูปโภค
- ๑.๖ งานผังเมือง

บุคลากรในกองช่าง จำนวน ๕ คน ดังนี้

๑. นายวิรัตน์ ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองช่าง
๒. นายสุชัย ใจคง	นายช่างโยธาชำนาญงาน
๓. นายจำเริญฤทธิ์ เทินกระโทก	นายช่างเขียนแบบชำนาญงาน
๔. นายรุ่งโรจน์ ลุนสำโรง	ผู้ช่วยนายช่างไฟฟ้า

๓.๔ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- ๑. ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข แบ่งออกได้ดังนี้
 - ๑.๑ งานบริหารทั่วไป
 - ๑.๒ งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๓ งานส่งเสริมสุขภาพ
 - ๑.๔ งานรักษาความสะอาด
 - ๑.๕ งานป้องกันและควบคุมโรค

บุคลากรในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕ คน ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๕

๑. นางเปรมจิต จันทะแจ่ม	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข
รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฯ
๒. นางสาวจันจิรา ธิติพิศุทธิ์กุล	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๓. นายศิริพงษ์ แสนยะมูล	คนงานประจำรถขยะ
๔. นายสมชาย สิงหา	คนงาน
๕. นายประพันธ์ กระดานลาด	คนสวน

๓.๕ กองการศึกษา ประกอบด้วย

๑. ฝ่ายบริหารการศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้

- ๑.๑ งานบริหารทั่วไป
- ๑.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๑.๓ งานส่งเสริมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและกิจการศาสนา
- ๑.๔ งานบริหารการศึกษา
- ๑.๕ งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

บุคลากรในกองการศึกษา จำนวน ๘ คน ดังนี้

๑. นายวิรัตน์ ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
๒. นายธนวิทย์ ดีด้วยชาติ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
๓. นางอำไพ อินตา	ครูชำนาญการ
๔. นางศรีไพร ศิริวัฒน์	ครูชำนาญการ
๕. นางอัญชัน สุวะเสน	ครู
๖. นางจิรวรรณ บุระคร	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๗. นางบัวทอง ชิดนอก	ผู้ดูแลเด็ก
๘. นายวิเชียร เทียงธรรม	พนักงานขับรถยนต์

๓.๖ หน่วยตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย

๑. งานตรวจสอบภายใน

บุคลากรในหน่วยตรวจสอบภายใน จำนวน ๒ คน ดังนี้

๑. นายประกาศิต วิวาโค	ปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน
๒. นางสาวธารารัตน์ สังฆะมณี	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ

๒.๑.๒ ด้านหมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านห้วยหิน	นายเกษม ทานนท์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านโคกกลาง	นางดวงพร แหวนเพชร	กำนันตำบลห้วยหิน
หมู่ที่ ๓	บ้านสระมะค่า	นายเสถียร หม่วยนอก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านโพธิ์ทอง	นายหนูกัน ลีส้ม	ผู้ใหญ่บ้าน

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๘

หมู่ที่ ๕	บ้านหนองเพชร	นายสุบิน มุลละภา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านโพธิ์เงิน	นายบุญเพ็ง สุดหอม	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านโนนงิ้ว	นายวันดี ดวงศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านโนนสำราญ	นางสาวสุนีย์ นารินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านไผ่สมบูรณ์	นายชาญวุฒิ ปะนามะทัง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านโคกลำ	นายเจริญ ปัตตังทานัง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านโพธิ์พัฒนา	นายอุทัย สกิจขวา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒	บ้านศิลาทอง	นางสาวดี กลิ่นสุข	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓	บ้านสวน	นางนันทบดี แก้วมณี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๔	บ้านร้อนทอง	นายสุรชาติ อภัยจิตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๕	บ้านใหม่พัฒนา	นายสุรียนต์ สกิจขวา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๖	บ้านประชาสรรค์	นายบุญถิ่น กองเกิด	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๗	บ้านโพธิ์ศรี	นายบุญชนะ คำด้วง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๘	บ้านหนองหว้าพัฒนา	นายบุญส่ง ศรีเตชะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๙	บ้านเพชรสมบูรณ์	นายสมพงษ์ ทรุณศิลป์	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตารางแสดงผลการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔

ลำดับ	ประเภท	เขต เลือกตั้ง	จำนวน หน่วย เลือกตั้ง	จำนวน ผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง	การใช้สิทธิเลือกตั้ง								หมายเหตุ
					ผู้มีสิทธิ		บัตรดี		บัตรเสีย		บัตรไม่เลือกผู้ใด		
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
๑	นายกเทศมนตรี	ตำบล	๑๙	๗,๖๙๕	๕,๐๘๙	๖๖.๑๓	๔,๙๑๗	๙๖.๖๒	๑๔๔	๒.๘๒	๒๘	๐.๕๕	
รวม			๑๙	๗,๖๙๕	๕,๐๘๙	๖๖.๑๓	๔,๙๑๗	๙๖.๖๒	๑๔๔	๒.๘๒	๒๘	๐.๕๕	
๑	สมาชิกสภาฯ	๑	๙	๓,๘๔๒	๒,๕๔๑	๖๖.๑๓	๒,๔๒๑	๙๕.๒๗	๑๐๔	๔.๐๙	๑๖	๐.๖๒	
๒	สมาชิกสภาฯ	๒	๑๐	๓,๘๕๑	๒,๕๔๖	๖๖.๑๑	๒,๔๓๗	๙๕.๗๑	๙๙	๓.๘๘	๑๐	๐.๓๙	
รวม		๒	๑๙	๗,๖๙๓	๕,๐๘๗	๖๖.๑๒	๔,๘๕๘	๙๕.๔๙	๒๐๓	๓.๙๙	๒๖	๐.๕๑	

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๙,๗๐๔ คน แยกเป็นชาย ๔,๘๒๗ คน หญิง ๔,๘๗๗ คน จำนวนบ้านทั้งสิ้น ๒,๖๙๗ หลังคาเรือน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี จำนวน ๘,๒๓๑ คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี จำนวน ๗,๘๖๘ คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๙

ปี จำนวน ๗,๖๑๑ คน เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนความหนาแน่นของประชากรต่อ พื้นที่รวมทั้งหมดจะมีค่าประมาณ ๑๕๓.๕๒ คน/ตารางกิโลเมตร

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

การจัดการศึกษา ได้ดำเนินการตามโครงการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนจั่ว, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเพชร) ซึ่งปฏิบัติตามนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗๘ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ มีนโยบายถ่ายโอนการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยอายุ ๓ ขวบ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยสนับสนุนด้านวิชาการ และครูผู้สอนเด็กให้ช่วยดำเนินการสอนต่อไป มีบุคลากรครูดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย จำนวน ๔ คน และมีเด็กปฐมวัยอายุ ๓ ขวบ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีจำนวน ๙๘ คน (ศูนย์พัฒนาฯ หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๗)

๔.๒ สาธารณสุข

เขตเทศบาลตำบลห้วยหินมีโรงพยาบาล จำนวน ๒ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยหิน (โนนจั่ว) หมู่ที่ ๗
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยหิน (โพธิ์เงิน) หมู่ที่ ๖

๔.๓ อาชญากรรม

สถิติจำนวนอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลห้วยหินปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเภท	พ.ศ.๒๕๖๕ (ราย)
๑. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	-
๒. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ	-
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	๒
๔. คดีความผิดที่น่าสนใจพิเศษ	-
๕. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-
๖. คดีอื่นๆ	๒๕

รวม	๒๗
-----	----

๔.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติดหมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลายๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการ ดังนี้

๑. เกิดอาการติดยา หรือต้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
๒. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
๓. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา
๔. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

เทศบาลตำบลห้วยหินได้มีแนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีอยู่ในเขตเทศบาลดังนี้

๑. การสร้างกฎหมายที่เหมาะสม

ยาที่ก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรง หรือมีศักยภาพ ที่จะก่อปัญหา เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน และกัญชา ควรมีกฎหมายห้ามการผลิต การนำเข้าในอาณาจักร และการขาย โดยมีบทลงโทษที่รุนแรงพอที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะลักลอบก๊วบ และไม่กล้าเสี่ยง แม้ว่าจะมีทางได้กำไรมากก็ตาม ในประเทศไทยมีพระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกำหนดโทษผู้ละเมิดไว้อย่างรุนแรงพอจะสรุปได้ดังนี้

ผู้ที่ติดยาเสพติดจะไม่ต้องรับโทษ ถ้าได้เข้ารับ การบำบัดรักษาตามสถานบำบัดรักษา หรือโรงพยาบาล ที่ได้รับรอง และปฏิบัติ ตามระเบียบของการบำบัดรักษา

๒. มาตรการรักษากฎหมาย

การป้องกัน และปราบปรามการลักลอบผลิต นำเข้า ขนย้าย หรือจำหน่ายแจกจ่ายยาเสพติด ย่อมมีความสำคัญ ในการทำให้หายากขึ้น โอกาสที่คนจะไปติดยาจะได้น้อยลง

๓. มาตรการด้านจิตคติ และค่านิยมของสังคม

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาของชุมชน และสังคม เจตคติ และค่านิยมในสังคมนั้นๆ มีส่วนเป็นอย่างมาก ในการห้ามหรือยอมให้เกิดปัญหานั้น ในชุมชนบางแห่งที่ต่อต้านยาเสพติด โอกาสที่จะเกิดปัญหาย่อมมีน้อยกว่าชุมชน ที่มีทัศนคติยอมรับการติดยา โดยไม่ถือว่าเป็นร้ายแรงนัก

การที่มาตรการในการป้องกันปัญหาเสพติดจะ ได้ผลนั้น จำเป็นต้องอาศัยกำลังใจ ความ

ร่วมมือ และแรงสนับสนุน จากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนทั่วไป การกระตุ้นให้สังคมมองเห็นปัญหา หาทางแก้ไข และยอมรับบทบาทในการแก้ปัญหา ย่อมจำเป็นอย่างยิ่ง

๔. มาตรการทางการศึกษา

โดยที่การติดยาเสพติดขึ้นอยู่กับภูมิคุ้มกันที่มี ในบุคคลที่อาจเป็นปัญหา การให้การศึกษาย่อมเป็นการสร้างความรู้ บุคลิกภาพ เจตคติ และค่านิยมที่ดี อันประกอบเป็นภูมิคุ้มกันต่อต้านการติดยา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียน และเยาวชน ซึ่งเป็นผู้ที่ล่อแหลมต่อปัญหายาเสพติด

การศึกษาอาจมุ่งในด้านต่างๆ ซึ่งจะมีผลในการ ป้องกันการเสพติดได้ ตัวอย่างเช่น

๔.๑ มุ่งที่ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติเกี่ยวกับยา และการใช้ยาโดยทั่วไป รวมถึงคุณและโทษของยา การใช้ยาที่ถูกต้อง และการใช้ยาในทางที่ผิด

๔.๒ มุ่งที่ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติต่อยา เสพติด ทั้งในแง่ชีววิทยา เภสัชวิทยา สังคมวิทยา หน้าที่พลเมือง กฎหมายควบคุมยาเสพติดสำหรับยาเสพติด โดยรวมๆ และสำหรับยาเสพติดแต่ละชนิด

๔.๓ มุ่งที่ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติเกี่ยว กับการรักษาสุขภาพของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สุขภาพจิต

๔.๔ มุ่งที่การพัฒนาบุคลิกภาพ ให้เป็นผู้ที่ รู้จักใช้เหตุผล มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเลือกคบเพื่อน สามารถปรับตนเองในสังคมได้ สร้างสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลได้ และสามารถรู้จักหาวิธีแก้ปัญหา และสามารถขอ และรับคำปรึกษา และความช่วยเหลือที่เหมาะสม

๔.๕ มุ่งที่การปลูกฝังค่านิยมที่ดี สำหรับ นักเรียนหรือเยาวชนกลุ่มต่างๆ ในต่างกันในระดับอายุ ภูมิหลัง และประสบการณ์ เกี่ยวกับยาเสพติด ย่อมต้องใช้มาตรการต่างกันในการให้การศึกษา การเลือกให้เหมาะสม จึงเป็นสิ่งสำคัญ

๕. มาตรการทางชุมชน

โดยที่ปัญหายาเสพติดมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพแวดล้อมในชุมชน มาตรการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นสาเหตุในชุมชน จึงเป็นการแก้ ที่ตรงเป้า อาจจำเป็นต้องพิจารณาศึกษาในแต่ละชุมชน หรือสภาพของชุมชนถึงปัจจัยที่เป็นปัญหาในชุมชนนั้นๆ

มาตรการทางชุมชน ได้แก่

๕.๑ การจัดแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุมและ แหล่งจำหน่ายยาเสพติดในชุมชน

๕.๒ การสร้างกิจกรรมเสริมสร้างสำหรับเยาวชนในชุมชน เพื่อให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การกีฬา นันทนาการ เป็นต้น

๕.๓ การจัดที่ปรึกษาและแนะแนว เพื่อช่วย ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ เมื่อเยาวชนมีปัญหา

๕.๔ การพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน เพื่อเพิ่ม รายได้ของแต่ละบุคคล ลดความยากจนและความกดดัน ทางเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมอาชีพ การหางาน การหารายได้พิเศษ การประหยัดค่าใช้จ่าย สหกรณ์ผู้ซื้อ เป็นต้น

๕.๕ การพัฒนาสังคมในชุมชน เพื่อให้มีระบบ สังคมที่ดี มีเป้าหมาย ความหวังและอนาคต

๖. มาตรการในการป้องกันการระบาดของการติดยา

ผู้ที่ติดยาเสพติด มีส่วนสำคัญในการชักนำให้ผู้อื่นไปติดด้วย การขจัดไม่ให้มีผู้ติดยา หรือให้ลดจำนวนลง จะช่วยลดการแพร่ระบาดได้ การป้องกัน จึงควรมุ่งที่การหาผู้ที่ติดยาให้ได้โดยเร็วที่สุด และทำการรักษาให้ได้ผลเสียโดยเร็ว ส่วนผู้ที่ติดยาอมแงม จนกลายเป็นปัญหาสังคม และเป็นตัวการให้เกิดการแพร่ระบาดไปสู่ผู้อื่น ก็น่าจะได้แยกออกไปจากสังคม

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลห้วยหินได้มีแนวทางในการดำเนินงานด้านการสังคมสงเคราะห์ดังนี้

๑. เพื่อการสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนที่ช่วยตนเองไม่ได้ให้สามารถช่วยตนเองได้ การให้การสงเคราะห์นี้รวมความถึงการบรรเทาและแก้ไขปัญหา การป้องกันและขจัดปัญหา การฟื้นฟู และปรับสภาพของบุคคลครอบครัว กลุ่ม และชุมชน

๒. เพื่อการแก้ไขปัญหาสังคม เป็นการแก้ไขปัญหาสังคมให้ลดน้อยหรือหมดไปปัญหาสังคมที่สำคัญซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ระบุไว้มี ๙ ปัญหาด้วยกัน ได้แก่ ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการใช้แรงงานเด็กและแรงงานสตรี ปัญหาคนพิการ ปัญหาการขาดแคลนบริการและสวัสดิการในสังคมชนบทปัญหาครอบครัว ปัญหาศีลธรรม วัฒนธรรมและปัญหาสุขภาพจิต

๓. เพื่อการพัฒนาสังคม หมายถึงการพัฒนาคนเพื่อให้ช่วยพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าสำหรับประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ถือว่าการสังคมสงเคราะห์มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาสังคม กล่าวคือ การสังคมสงเคราะห์จะช่วยให้ผู้รับบริการสามารถช่วยตนเองได้ เพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติในที่สุด

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ในปัจจุบันนับว่าสะดวกขึ้น เพราะได้มีการพัฒนาดูแลหนทางภายในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ทำให้การติดต่อระหว่างหมู่บ้านสะดวก โดยมีทางหลวงสายหนองกี่ – ลำปลายมาศ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๖) และทางหลวงชนบทสายโนนจี้ว – อำเภोजักราช (ทางหลวงชนบทหมายเลข ๔๐๓๕) ตัดผ่านทำให้ติดต่อกับอำเภोजักราชได้สะดวกดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 13

เทศบาลตำบลห้วยหิน – จังหวัดบุรีรัมย์	ระยะทาง ๖๒ กิโลเมตร
เทศบาลตำบลห้วยหิน – อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	ระยะทาง ๓๒ กิโลเมตร
เทศบาลตำบลห้วยหิน – อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์	ระยะทาง ๒๖ กิโลเมตร
เทศบาลตำบลห้วยหิน – อำเภोजักราช จังหวัดนครราชสีมา	ระยะทาง ๒๙ กิโลเมตร
เทศบาลตำบลห้วยหิน – อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์	ระยะทาง ๒๐ กิโลเมตร

นอกจากนี้เทศบาลตำบลห้วยหินยังมีเส้นทางลัดติดต่อกับอำเภอหนองหงส์ เป็นถนนลงลูกรังแดง ระยะทางประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

สำหรับการให้บริการประชาชนด้านการไฟฟ้า เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคลำปลายมาศ ส่วนเทศบาลตำบลห้วยหินรับผิดชอบในการบำรุงรักษาซ่อมแซม และจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่าย ในการซื้ออุปกรณ์เฉพาะไฟฟ้าสาธารณะเพื่อให้แสงสว่าง ตามถนน ตรอก ซอย เท่านั้น

- จำนวนหลังคาเรือนที่ใช้ไฟฟ้าในเทศบาลตำบลห้วยหิน ประมาณ ๒,๖๙๗ หลังคาเรือน
- พื้นที่ที่ได้รับการไฟฟ้าในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๓% ของครัวเรือนทั้งหมด

๕.๓ การประปา

ระบบประปาในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ประมาณ ๒,๖๙๗ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๑ % ของครัวเรือนทั้งหมด แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปา คือ น้ำผิวดิน จำนวน ๑๙ แห่ง ประปาบาดาล จำนวน ๓ แห่ง และน้ำใต้ดิน

๕.๔ โทรศัพท์

สำนักงานโทรศัพท์ลำปลายมาศ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลลำปลายมาศให้บริการโทรศัพท์แก่ประชาชน ในเขตอำเภอลำปลายมาศ เขตอำเภอหนองหงส์ และเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (ไปรษณีย์อนุญาต) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗ บ้านโนนจั่ว ให้บริการไปรษณีย์โทรเลข จำหน่ายไปรษณีย์อากร บริการธนาณัติ พัสดุและตั๋วแลกเงินไปรษณีย์แก่ประชาชนทั่วไป

ระบบเสียงตามสาย เทศบาลตำบลห้วยหิน ยังไม่มีระบบเสียงตามสายที่จะให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารแก่ ประชาชนโดยตรง แต่ถ้ามีข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ก็จะขอความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว

การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์ในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ในปัจจุบันนับว่าสะดวกขึ้น เพราะได้มีการพัฒนา ถนนหนทางภายในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ทำให้การติดต่อระหว่างหมู่บ้านสะดวก โดยมีทางหลวงสายหนองกี่ –

ลำปลายมาศ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๖) และทางหลวงชนบทสายโนนจั่ว – อำเภอจักราช (ทางหลวงชนบทหมายเลข ๔๐๓๕) ตัดผ่านทำให้ติดต่อกับอำเภอใกล้เคียงได้สะดวก

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีดังนี้

- การเพาะปลูก มีการเพาะปลูกพืชที่สำคัญ คือ การเพาะปลูกข้าว ซึ่งมีการเพาะปลูกมากกว่าพืชชนิดอื่น พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบจึงเหมาะแก่การปลูกข้าวนอกจากการปลูกข้าวแล้วยังมีการปลูกอ้อย ยางพารา และพืชผักด้วย
- การปศุสัตว์ มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการจำหน่าย เช่น สุกร ไก่ โค กระบือ

๖.๒ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการจำหน่าย เช่น สุกร ไก่ โค กระบือ

- โรงเลี้ยงหมู	๒๒	แห่ง
- โรงเลี้ยงไก่	๑	แห่ง

๖.๓ การบริการ/การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

สถานประกอบการด้านการบริการ/พาณิชย์/กลุ่มอาชีพ ได้แก่

- สถานีบริการน้ำมัน	๕	แห่ง
- สนามไก่ชน	๑	แห่ง
- ร้านค้า	๘๕	แห่ง
- ร้านคอม / ร้านเกมส์	๒	แห่ง
- โรงสีขนาดเล็ก	๒๒	แห่ง
- โรงทำขนมจีน	๑	แห่ง
- ร้านเสริมสวย / แต่งผม	๖	แห่ง
- ลานคาร์แคร์	๑	แห่ง

๖.๔ การท่องเที่ยว

สวนไทรงาม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านโพธิ์เงิน ห่างจากที่สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยหิน ประมาณ ๗ กิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กำลังได้รับการปรับปรุงให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจประจำตำบลห้วยหิน

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 15

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 16

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน มีวัด สำนักสงฆ์ และที่พักสงฆ์ทั้งสิ้น ๑๕ แห่ง ดังนี้

๑. วัดศรีสุพรรณาราม	ตั้งอยู่ที่ บ้านห้วยหิน	หมู่ที่ ๑
๒. วัดสระมะค่า	ตั้งอยู่ที่ บ้านโคกกลาง	หมู่ที่ ๒
๓. วัดโพธิ์สามัคคี	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพธิ์พัฒนา	หมู่ที่ ๑๑
๔. วัดป่าศรีนางกุล	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพธิ์ทอง	หมู่ที่ ๔
๕. วัดสามัคคีชัย	ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองเพชร	หมู่ที่ ๕
๖. วัดโพธิ์เงิน	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพธิ์เงิน	หมู่ที่ ๖
๗. วัดโพธิ์ปัญญา	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพธิ์เงิน	หมู่ที่ ๖
๘. วัดบ้านโนนจั่ว	ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนจั่ว	หมู่ที่ ๗
๙. วัดโนนสำราญ	ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสำราญ	หมู่ที่ ๘
๑๐. ที่พักสงฆ์ไผ่สำราญ	ตั้งอยู่ที่ บ้านโนนสำราญ	หมู่ที่ ๘
๑๑. วัดโคกล่าม	ตั้งอยู่ที่ บ้านโคกล่าม	หมู่ที่ ๑๐
๑๒. ที่พักสงฆ์บ้านหนองโน	ตั้งอยู่ที่ บ้านโคกล่าม	หมู่ที่ ๑๐
๑๓. วัดบ้านสวน	ตั้งอยู่ที่ บ้านสวน	หมู่ที่ ๑๓
๑๔. วัดร่อนทอง	ตั้งอยู่ที่ บ้านร่อนทอง	หมู่ที่ ๑๔
๑๕. วัดป่าโพธิ์ศรี	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพธิ์ศรี	หมู่ที่ ๑๗
๑๖. วัดป่าอรุณศรีฉวีวงศ์วนาราม	ตั้งอยู่ที่ บ้านโคกล่าม	หมู่ที่ ๑๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๗.๒.๑ ประเพณีสงกรานต์ วันที่ ๑๒-๑๓ เมษายน ของทุกปี จะมีการรดน้ำดำหัว ประทวงขบวนแห่ เทพีสงกรานต์

๗.๒.๒ ประเพณีเข้าพรรษา วันเข้าพรรษาของทุกปี จัดให้มีขบวนแห่เทียนพรรษา

๗.๒.๓ ประเพณีลอยกระทง วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ จัดงานประเพณีลอยกระทง ประกวดขบวนแห่
นางนพมาศ ประกวดกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๗.๓.๑ ภาษาถิ่น

มีภาษาถิ่น ๒ ภาษา ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาถิ่นไทยโคราช ซึ่งมีสำเนียงคล้ายภาษา
ถิ่นไทยนางรอง จะมีอยู่ที่ หมู่ที่ ๑๓ บ้านสวน นอกนั้นเป็นภาษาถิ่นไทยอีสาน

๗.๓.๒ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน

๗.๓.๒.๑ เรื่องหัตถกรรมพื้นบ้าน/ปราชญ์ชาวบ้าน

๑. นายอ่อนตา หมวดไธสง
๒. นายสุทธิสาร บุญแยม
๓. นายวงศ์ เตชะนอก
๔. นายประยูร พิมานนอก
๕. นายทองสุข สรสิทธิ์
๖. นายลี ฤทธิ
๗. นายดัด กุลประเสริฐ
๘. นายบุญมี อุ่นสำโรง
๙. นายบัง คุมโพธิ์
๑๐. นายบัวทอง บันลือ
๑๑. นายสงัด พุทธรักษ์
๑๒. นายโสตา กุตรังนอก
๑๓. นายบุญมี มีลาม
๑๔. นายมี ฝ่ายกระโทก
๑๕. นายประเสริฐ แสนนอก
๑๖. นายหนู วังสอง
๑๗. นายคำวงศ์ หลงน้อย
๑๘. นางบัว อุปวันดี
๑๙. นางบุญหลาย กุตรังนอก

๗.๓.๒.๒ การทอผ้า/การมัดหมี่

๑. นางวาริ ศรีจันทร์
๒. นางพุทธา อินทรปัน
๓. นายโค จันทะคาม
๔. นางสมหมาย เสภา
๕. นางหนูพิศ สีแวงนอก
๖. นางคำปุ่น สิมหลวง

๗. นางต๋น ทิศกระโทก
๘. นางนิยม อุดมญาติ
๙. นางดอน ทองภู
๑๐. นางบุญยัง จงกลกลาง
๑๑. นางถิ่น หม่องนันทะ
๑๒. นางสมภาร น้อยบาท
๑๓. นางกัณหา ดีผาย
๑๔. นางแพงแสน นันกระโทก
๑๕. นางทองใส จำเลิศ
๑๖. นางทองอยู่ เพิ่มไธสง
๑๗. นางลุนนี รัตนนัท
๑๘. นางพรทิพย์ กระดานลาด
๑๙. นางแว่น ชัยรัตน์

๗.๓.๒.๓ ด้านสมุนไพร/ยาพื้นบ้าน

๑. นายอยู่ เฟ็งที
๒. นายแจ้ง พลตงนอก
๓. นายทองสาย เสนผาบ
๔. นายบุญ ช่วยรักชาติ
๕. นายอ่อน ชอบหาญ
๖. นายดัด กุลประเสริฐ
๗. นายคำตัน วัดทุ่งใหญ่
๘. นายบุ่น สมมาตร
๙. นายพา เหล่านอก
๑๐. นายบัว ทิพย์กระโทก
๑๑. นายราชัย เลชะวัฒนะ
๑๒. นายสัน นานอก
๑๓. นายอาน ศรีเตชะ
๑๔. นายตู้ ฤทธิ์บุรี

๗.๓.๒.๔ ด้านหัตถเวชหรือนวคโบราณ

๑. นางคำบาง โทป้อมนอก
๒. นางบุญหนา หลงน้อย
๓. นางอำนวย ธรรมมา
๔. นางคำพอง ปะถาวะเถ
๕. นางแหวน รอดนางรอง
๖. นายถวิล แพงคำ
๗. นางทองเหลือง ฝิ่นนอก
๘. นางผัด เพียดจันทร์

๙. นางภัทราภรณ์ แหลมทองกลาง
๑๐. นางน้อย บัวขาว
๑๑. นางชาติ นิดคำหาญ
๑๒. นางผั่น ศิลปพงษ์
๑๓. นายศรีนวล เหล่านอก
๑๔. นางเล็ก ปักการะนัง
- ๗.๓.๒.๕ ด้านความรู้ สุภาชิต ผญา หมอทำขวัญ
๑. นายบุญช่วย บุญคำ
๒. นายจินดา ไสวงาม
๓. นายทวี หงส์มา
๔. นายบุญถม ภัคดีบุรุษ
๕. นายสอน โพธิ์ไพร
๖. นายบัว สุดวิลัย
๗. นายทองวัน สุดหอม
๘. นายผง กำไรทอง
๙. นายกุล สกิจขวา
๑๐. นายสุข ทานวิทยา
๑๑. นายที เห่งลา
๑๒. นายหนู วังสอง
๑๓. นายแหล่ หลงน้อย
๑๔. นายทองดี ปักสีระเก
- ๗.๓.๒.๖ ด้านศิลปป็น หมอลำพื้นบ้าน หมอพิณ หมอแคนประจำหมู่บ้าน
๑. นายทองแดง จำเริญพูน
๒. นายประยูร หาญศรี
๓. นายนิพนธ์ เพ็ญสูงเนิน
๔. นายสมภาร พันธุ์ทุม
๕. นายพรม ทิศกระโทก
๖. นายแหล่ ดวงจำปา
๗. นายประเสริฐ แสงคำ
๘. นางถาวร วรรณปะเก
๙. นายทองใส เพ็ญจันทร์
๑๐. นายพุฒ เครือนิล
๑๑. นายคำสิงห์ คนชาญ
๑๒. นายบุญจันทร์ ถาตะนะ
๑๓. นายสมัย แน่นวงษ์
๑๔. นายบุญมี กุลตานี
๑๕. นายสุเทพ มหามูลตรี

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

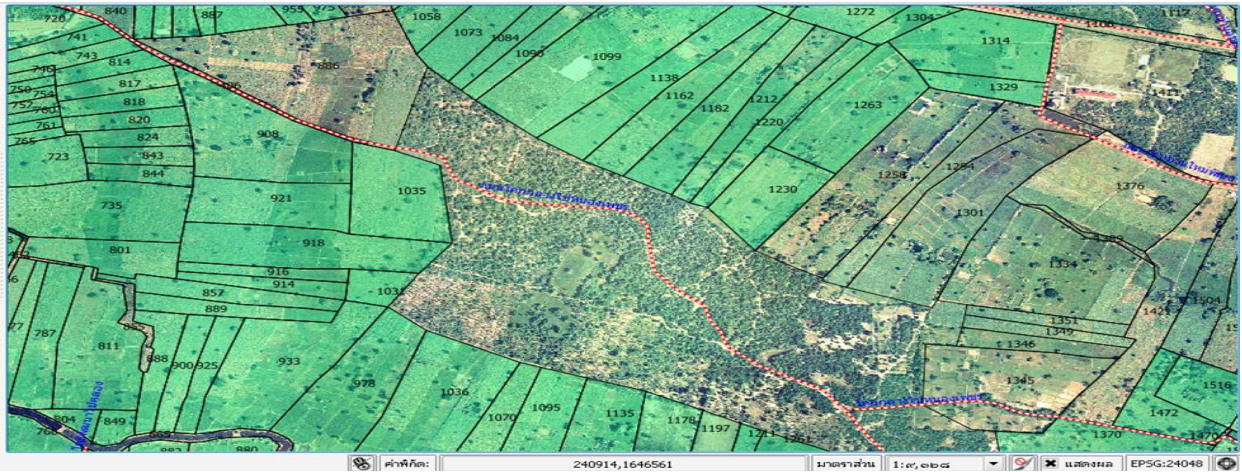
ปริมาณน้ำของแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน

บ้านห้วยหิน	หมู่ที่ ๑	มีปริมาณน้ำ	๒๒,๖๒๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโคกกลาง	หมู่ที่ ๒	มีปริมาณน้ำ	๒๖๐,๐๑๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านสระมะค่า	หมู่ที่ ๓	มีปริมาณน้ำ	๑,๘๗๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโพธิ์ทอง	หมู่ที่ ๔	มีปริมาณน้ำ	๑๒๕,๑๓๖	ลูกบาศก์เมตร
บ้านหนองเพชร	หมู่ที่ ๕	มีปริมาณน้ำ	๗๐,๖๓๒	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโพธิ์เงิน	หมู่ที่ ๖	มีปริมาณน้ำ	๕๑๖,๘๘๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโนนจั่ว	หมู่ที่ ๗	มีปริมาณน้ำ	๘๖,๑๘๗.๕	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโนนสำราญ	หมู่ที่ ๘	มีปริมาณน้ำ	๗๒,๘๒๔	ลูกบาศก์เมตร
บ้านไผ่สมบูรณ์	หมู่ที่ ๙	มีปริมาณน้ำ	๑๓๕,๗๕๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโคกลำ	หมู่ที่ ๑๐	มีปริมาณน้ำ	๔๒,๓๓๖	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโพธิ์พัฒนา	หมู่ที่ ๑๑	มีปริมาณน้ำ	๒๑,๔๙๗	ลูกบาศก์เมตร
บ้านศิลาทอง	หมู่ที่ ๑๒	มีปริมาณน้ำ	๓๑,๙๕๕	ลูกบาศก์เมตร
บ้านสวน	หมู่ที่ ๑๓	มีปริมาณน้ำ	๒๓๔,๔๓๘	ลูกบาศก์เมตร
บ้านร้อนทอง	หมู่ที่ ๑๔	มีปริมาณน้ำ	๑๔,๖๗๒	ลูกบาศก์เมตร
บ้านใหม่พัฒนา	หมู่ที่ ๑๕	มีปริมาณน้ำ	๕๖,๐๐๐	ลูกบาศก์เมตร
บ้านประชาสรรค์	หมู่ที่ ๑๖	มีปริมาณน้ำ	๓,๗๒๖	ลูกบาศก์เมตร
บ้านโพธิ์ศรี	หมู่ที่ ๑๗	มีปริมาณน้ำ	๓๘,๒๖๙	ลูกบาศก์เมตร
บ้านหนองหว้าพัฒนา	หมู่ที่ ๑๘	มีปริมาณน้ำ	๘๐,๓๒๘	ลูกบาศก์เมตร
บ้านเพชรสมบูรณ์	หมู่ที่ ๑๙	มีปริมาณน้ำ	๔๖,๕๐๑	ลูกบาศก์เมตร

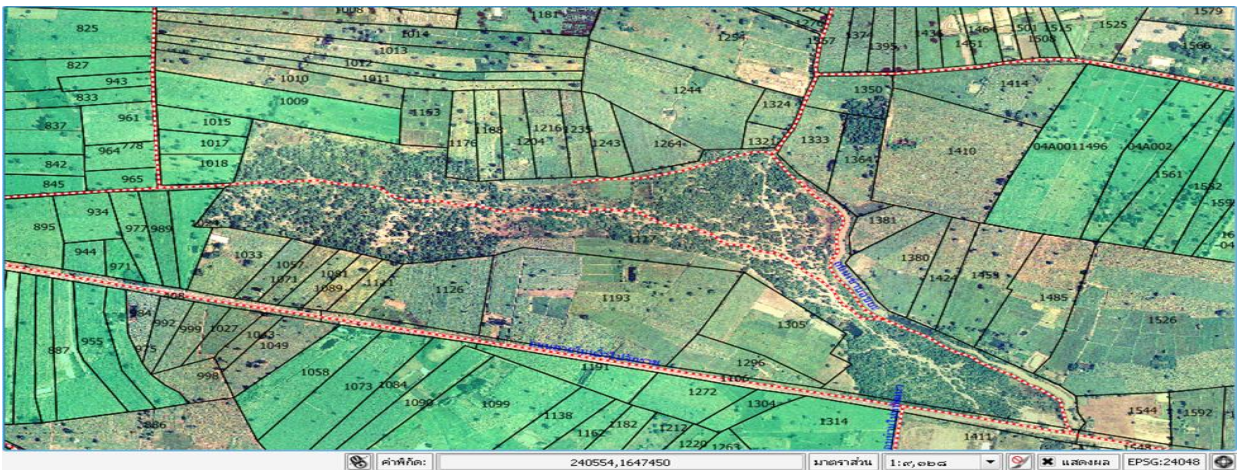
๘.๒ ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้/ป่าสาธารณะประโยชน์ ในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๓๔๑ ไร่ ๑ งาน ๗๖ ตารางเมตร

โคกหนองหว้า หมู่ที่ ๒ พื้นที่ประมาณ ๔๗๕ ไร่ ๓๕ ตารางเมตร

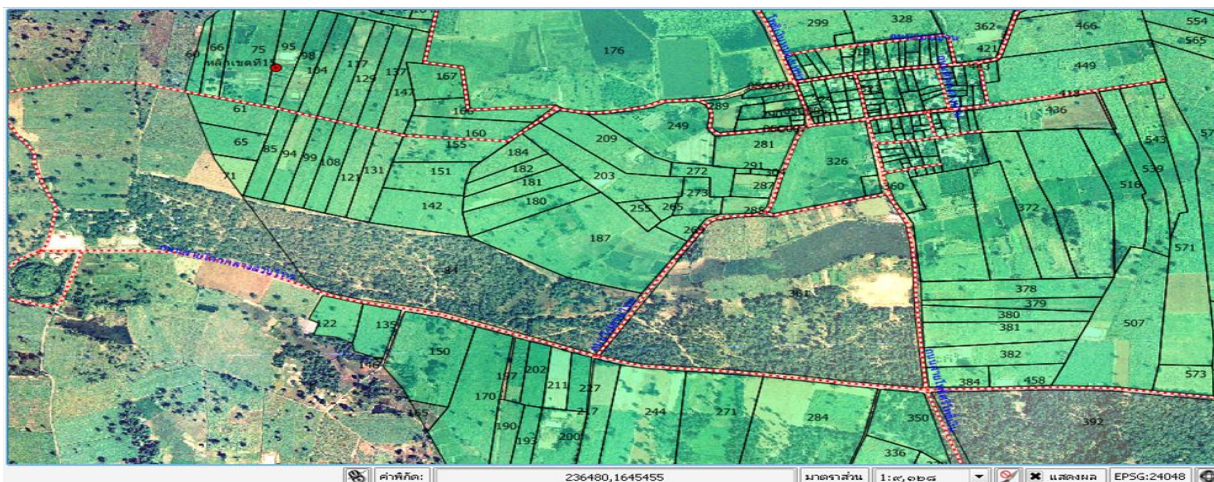

โคกโจดจาน หมู่ที่ ๗ พื้นที่ประมาณ ๒๕๐ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางเมตร

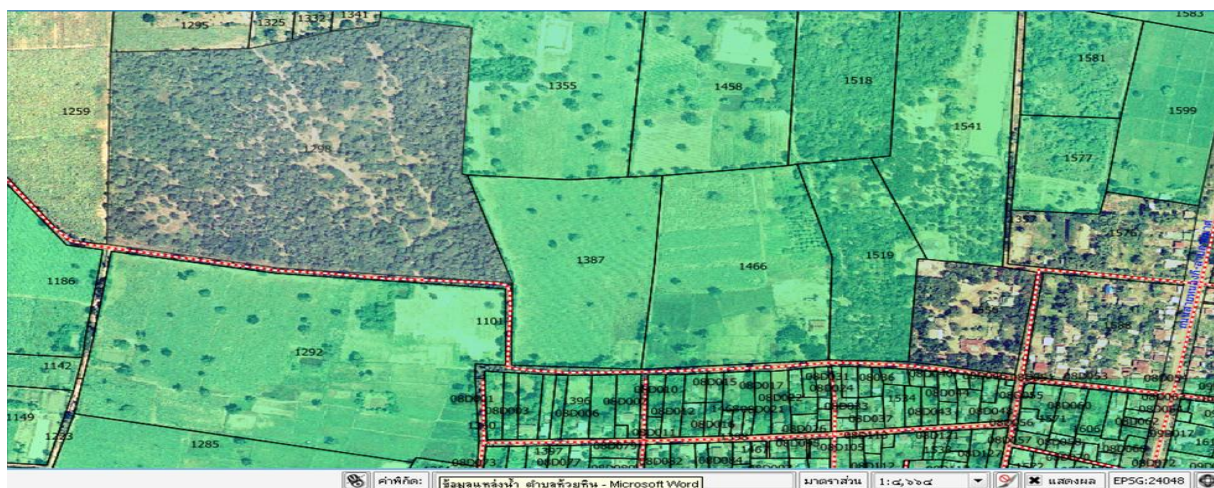

โคกบ้านโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๔ พื้นที่ประมาณ ๒๐๔ ไร่ ๒ งาน ๑๕ ตารางเมตร

โคกบ้านโพธิ์เงิน หมู่ที่ ๖ พื้นที่ประมาณ ๒๖๐ ไร่ ๒ งาน ๖๕ ตารางเมตร

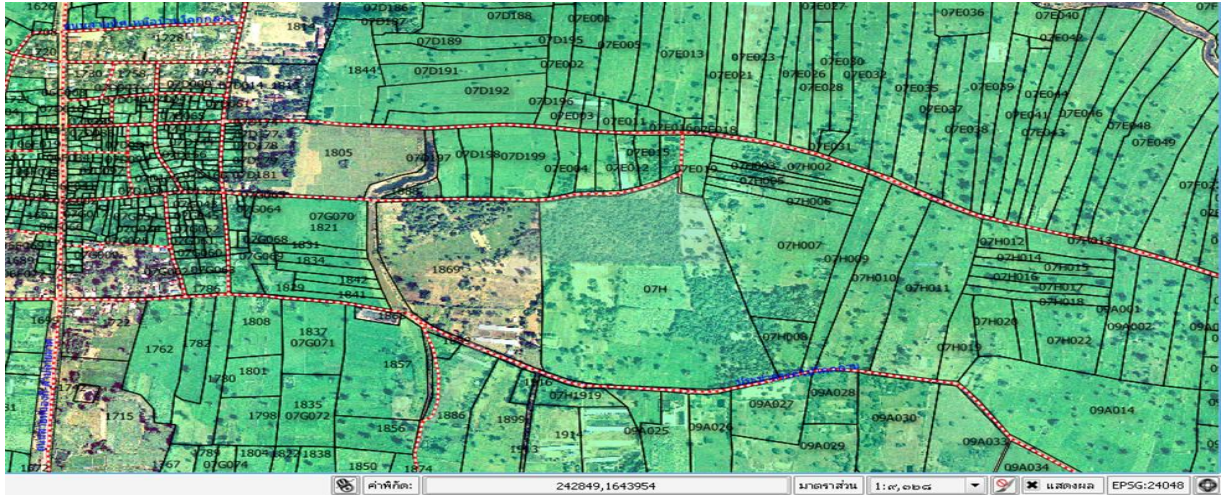

โคกบ้านไผ่สมบูรณ์ หมู่ที่ ๙ พื้นที่ประมาณ ๗๘ ไร่ ๓ งาน ๕๓ ตารางเมตร

โคกบ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๘ พื้นที่ประมาณ ๒๗ ไร่ ๓ งาน ๙๓ ตารางเมตร

โคกบ้านประชาสรรค์ หมู่ที่ ๑๖ พื้นที่ประมาณ ๔๓ ไร่ ๓ งาน ๓ ตารางเมตร

๘.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๓.๑ คุณภาพน้ำและปริมาณน้ำเสีย

ในพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้านเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน มีน้ำเสียจากบ้านเรือนและสถานประกอบการต่างๆ สำหรับแหล่งน้ำในพื้นที่ไร่นามีลักษณะเสื่อมโทรมและน้ำเสียจากการทิ้งขยะเศษวัสดุเหลือใช้ลงสู่แหล่งน้ำ การที่น้ำฝนและกระแสน้ำชำระล้างผิวดินที่มีสารพิษ/สารเคมีตกค้างลงสู่แหล่งน้ำ เกษตรกรชำระล้างเครื่องมือในการฉีดสารเคมีลงสู่แหล่งน้ำ และพื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยหิน ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย สำหรับแหล่งน้ำในไร่นามีสารพิษจากสารเคมีจากการเพาะปลูกข้าว/พืชไร่และพืชผัก และยาปราบศัตรูพืชเป็นตัวก่อให้เกิดน้ำเสีย ในอนาคตจะมีปัญหาน้ำเสียมากขึ้นได้ ต้องรณรงค์ให้เกษตรกรปลูกข้าว/พืชไร่ และผักปลอดสารพิษ

๘.๓.๒ ปริมาณขยะและกากของเสีย

ในพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยหิน มีปริมาณขยะเฉลี่ย ๗ - ๘ ตันต่อวัน ซึ่งในพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้านมีปริมาณขยะตกค้าง เนื่องจากมีประชากรในเขตชุมชน/หมู่บ้านเพิ่มขึ้น และในอนาคตจะมีปัญหาหากสถานที่ทิ้งขยะเริ่มเต็ม จะมีปัญหาขยะมากขึ้นตามลำดับ

๘.๓.๓ มลพิษทางอากาศและเสียง

ในพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยหิน มียานยนต์และโรงเลี้ยงสัตว์ไม่มาก แม้จะมีควันพิษและเสียงดังจากยานยนต์และโรงเลี้ยงสัตว์อยู่บ้างแต่ไม่อยู่ในเกณฑ์อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

๘.๓.๔ ป่าไม้/ป่าสาธารณะประโยชน์

ในพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยหิน มีป่าไม้เป็นป่าผลัดใบที่มีพันธุ์ไม้ในวงศ์ไม้ยางที่มีการผลัดใบขึ้นเป็นไม้เด่นในสังคมพันธุ์ไม้ที่เป็นดัชนีได้แก่ เต็ง รัง เหียง พลวง และยางกราด พันธุ์ไม้เหล่านี้จะต้องเป็นไม้เด่นเหนือพันธุ์ไม้อื่นในสังคม โดยทั่วไปและป่าไม้ในพื้นที่ก็ยังคงอยู่ในสภาพที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่

๙. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๑. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีประชากร ๒/๓ อยู่ในภาคการเกษตร โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เกษตรกรต้องเป็นผู้แบกรับความเสี่ยง ทั้งด้านต้นทุนการผลิตที่สูง ผลผลิตไม่แน่นอน ราคาผลผลิต

ทางการเกษตรมีความผันผวน การขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ อีกมากมาย โดยที่ผ่านมามีเกษตรกรที่อยู่ในชุมชนนอกจากจะแบกรับความเสี่ยงดังกล่าวไว้แล้ว ยังต้องแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองเสมอ ดังนั้น เทศบาลตำบลห้วยหินในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ควรจะเป็นผู้ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนเกษตรกรเหล่านั้น แต่ด้วยปัญหาการขาดข้อมูลที่แท้จริง และการบูรณาการเชิงข้อมูลที่อยู่ในพื้นที่ จึงทำให้การออกนโยบาย โครงการ หรือแผนงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางแห่ง มีอาจตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขประเด็นปัญหาหรืออุปสรรคของชาวบ้านได้อย่างแท้จริง

ในฐานะที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม อันจะนำมาซึ่งบทบาทของการเป็น “โรงเรียนสอนประชาธิปไตยในชุมชน” เพื่อที่จะไปถึงเป้าหมายได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่เทศบาลตำบลห้วยหิน จะต้องทราบข้อมูลพื้นฐานในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลพื้นฐานในเรื่อง ๑) ด้านการทำการเกษตรอันประกอบด้วย ประเภทของพืชที่ปลูก จำนวนครัวเรือนที่ทำการเกษตรประเภทต่างๆ ราคาต่อหน่วย และต้นทุนต่อหน่วยและ ๒) ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลว่าในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่นั้น มีน้ำเพียงพอหรือไม่ มีการเข้าถึงแหล่งน้ำและการใช้น้ำเป็นธรรมกับส่วนรวมหรือไม่ นอกจากนี้จะได้ทราบสถานการณ์ของปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำตามธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอแนะปัญหาที่ประสบ และก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำการเกษตร ความต้องการ และโครงการหรือแผนงานที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการได้รับการสนับสนุน และเมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวแล้ว นั้น ก็จะเป็นฐานหลักสำคัญในการออกนโยบาย แผนงานและโครงการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน มิใช่เป็นประโยชน์ต่อเทศบาลตำบลห้วยหินในพื้นที่แต่เพียงเท่านั้น ทว่ายังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นๆ ที่จะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงและการสะท้อนประเด็นปัญหา และอุปสรรคของประชาชนอีกด้วย

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเป็นการน้อมนำเอาหลักการแห่งแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล และสร้างความรับรู้ และเข้าถึงสาระสำคัญของแนวปรัชญาดังกล่าว

๒.๒ เพื่อสร้างฐานข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปบูรณาการกับข้อมูลอื่นๆ ให้มีความเชื่อมโยง สัมพันธ์กันทั้งในระดับประเทศ สังคม ท้องถิ่น และประชาชนได้จริง

๒.๓ เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดแผน/นโยบาย/โครงการในทุกระดับให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล พร้อมทั้งตอบสนองความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

๒.๔ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการนำไปใช้ตอบสนองความต้องการ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๕ เพื่อเป็นข้อมูลหลักให้เทศบาลตำบลห้วยหิน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคม องค์กรธุรกิจ นำไปใช้เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรและแหล่งน้ำตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๖ เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีฐานข้อมูลด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ เพื่อใช้ในการเสริมสร้างศักยภาพในการทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนอย่างแท้จริง

๓. ขั้นตอนในการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและ

แหล่งน้ำ)

๓.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการจัดเก็บข้อมูลอย่างละเอียด วัน เวลา สถานที่ ครวเรือนในหมู่บ้าน ชุมชน (รวมถึงรายบุคคล) ที่จะจัดเก็บข้อมูล

๓.๒ จัดทำทะเบียนอาสาสมัครหรือเครือข่ายเพื่อจัดเก็บข้อมูล (ถ้ามี)

๓.๓ ประชุมชี้แจงอาสาสมัครหรือเครือข่ายเพื่อจัดเก็บข้อมูล (ถ้ามี) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจที่ตั้งในหมู่บ้าน ชุมชน

๓.๔ สํารวจข้อมูลครวเรือนที่อาศัยอยู่จริงในหมู่บ้าน ชุมชน

๓.๕ นำข้อมูลมารวบรวม สรุปรวมในระดับหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล วิเคราะห์

๓.๖ ประมวลผลข้อมูล (processor) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตี สมบูรณ์ผล

๓.๗ ส่งข้อมูลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ ภาคประชาสังคม องค์กรทางสังคม อำเภอ จังหวัด เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๘ ติดตามและประเมินผล

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ และความเข้าใจถึงสาระสำคัญของแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถน้อมนำมาประยุกต์ใช้และปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์ได้จริง

๔.๒ รับทราบข้อมูลที่แท้จริงในด้านการทำการเกษตรและการใช้แหล่งน้ำในพื้นที่ ซึ่งจะสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ ข้อมูลพื้นฐานตลอดจนความต้องการในระดับครวเรือน และสามารถบูรณาการข้อมูลจากส่วนอื่นๆ ในทุกระดับ

๔.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับชุมชนเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและแหล่งน้ำ

๔.๕ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ

๔.๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ข้อมูลเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

รายละเอียดของแบบสำรวจและการจัดเก็บข้อมูล

หมู่ที่ ๑ บ้านห้วยหิน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านห้วยหิน หมู่ที่ ๑ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
จำนวนประชากรทั้งหมด ๖๖๓ คน ชาย ๓๒๐ คน หญิง ๓๔๓ คน ครวเรือนทั้งหมด ๑๖๕ ครวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑,๕๐๕ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๑๕๘ ครวเรือน ๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๕๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๘๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนหม่อน ๘ ครัวเรือน ๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๒๐๐ บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๗๐ ครัวเรือน ๔๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๓ ครัวเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่ยางพารา ๓ ครัวเรือน ๔๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติมีคลอง แต่ไม่เพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปีการเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตรไม่ทั่วถึง

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นมีคลองชลประทาน แต่ไม่เพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปีการเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตรไม่ทั่วถึง

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ มีเพียงพอและทั่วถึง

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ มีเพียงพอและทั่วถึง

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่มี

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) มีเพียงพอและทั่วถึง

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ เพียงพอ

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มีคลองส่งน้ำ ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ผลผลิตที่ได้ไม่มีราคา ทำอะไรก็มีแต่ขาดทุน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ต้องการแหล่งน้ำ เช่น การขุดลอกคูคลอง

- ต้องการมีสระน้ำประจำไร่นาเพื่อกักเก็บน้ำ

- ให้ความสำคัญกับราคาสินค้าทางการเกษตร

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- ต้องการคลองส่งน้ำที่มีความเป็นมาตรฐาน ผ่านพื้นที่ทำการเกษตร

หมู่ที่ ๒ บ้านโคกกลาง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโคกกลาง หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๘๐ คน ชาย ๓๙๓ คน หญิง ๓๘๗ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๒๐๗ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๐๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๑๕๐ ครัวเรือน ๔๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน ผักสวนครัว ๑๐ ครัวเรือน ๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๘๐ ครัวเรือน ๑,๒๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๗๕๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘๐๘ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๕ ครัวเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสำคัญลำดับที่ ๑ ห้วย/ลำธาร แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ความสำคัญลำดับที่ ๒ คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๒๐ เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นมีคลองชลประทาน แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๒๐ เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีเพียงพอและทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) มีเพียงพอและทั่วถึง

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ แต่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ความแห้งแล้ง ขาดน้ำ
- ขาดความเข้าใจ
- ระบบการตลาด
- การปลูกพืชไม่มีการจัดโซน ทำให้มีผลกระทบในด้านการตลาด

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- แหล่งน้ำให้ทั่วถึง
- ไฟฟ้าสู่พื้นที่การเกษตร
- การช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต/แปรรูป
- ตลาดสินค้า

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- จัดหาแหล่งน้ำ
- ไฟฟ้าสู่พื้นที่การเกษตร
- ส่งเสริมให้ความรู้ การแปรรูป
- หาแหล่งจำหน่ายผลิตผล

หมู่ที่ ๓ บ้านสระมะค่า

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านสระมะค่า หมู่ที่ ๓ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๕๑๔ คน ชาย ๒๓๗ คน หญิง ๒๗๗ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๔๑ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๒,๘๐๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๖๕ ครัวเรือน ๕๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๔๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน -

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๖๐ ครัวเรือน ๗๓๘ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง -

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธารแต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตรไม่ทั่วถึง

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น -

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีเพียงพอ

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ขาดแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- อยากให้มีคลองส่งน้ำให้ผู้ใช้ได้ตลอดปี

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกคลองส่งน้ำ

หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์ทอง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๕๒๗ คน ชาย ๒๗๙ คน หญิง ๒๔๘ คน ครวเรือนทั้งหมด ๑๒๑ ครวเรือนพื้นที่ทั้งหมด ๑,๒๘๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๔๒ ครวเรือน ๒๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๘๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๔๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๑ ครวเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๕๑ ครวเรือน ๙๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๑๐ ครวเรือน ๑๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง แต่ไม่เพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๘ เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของทั้งหมู่บ้าน

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ฝนแล้ง
- โรคระบาดศัตรูพืช
- ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ

- ราคาปุ๋ย ยา แรงงาน แพง ต้นทุนสูง
- ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร
- อยากรให้ชุดสระในไร่นาเพื่อใช้ในการเกษตร
 - ต้องการชุดลอกคลองอีสานเขียว ยาว ๒ กม.และทำฝายน้ำล้น ๔ จุด
- โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ
- โครงการถนนรอบหมู่บ้าน
 - โครงการไฟฟ้าแสงสว่างรอบหมู่บ้าน
 - โครงการถนนพื้นที่การเกษตร

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเพชร

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านหนองเพชร หมู่ที่ ๕ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
จำนวนประชากรทั้งหมด ๕๘๘ คน ชาย ๒๙๗ คน หญิง ๒๙๑ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๕๖ ครัวเรือนพื้นที่
ทั้งหมด ๒,๕๓๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๑๑๐ ครัวเรือน -ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต
๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๑๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขาย
โดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๒๐ ครัวเรือน ๑,๕๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๒๐๐
บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๓๐ ครัวเรือน ๖๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๕,๐๐๐
บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่ยางพารา ๒ ครัวเรือน ๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓,๐๐๐ บาท/ไร่
ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำการเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสำคัญลำดับที่ ๑ หนองน้ำ/บึง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี
การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ความสำคัญลำดับที่ ๒
ห้วย/ลำธาร แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของ
ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๔๐ เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ความสำคัญลำดับที่ ๑ มีสระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๖๐ เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ -

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๐๐
เปอร์เซ็นต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน -

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/
ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ฝนทิ้งช่วง น้ำในสระไม่เพียงพอต่อการบริโภคของชาวบ้าน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ขุดลอกสระน้ำให้มีขนาดใหญ่และลึกกว่าเดิม

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกสระน้ำประจำหมู่บ้านขนาด ๗๐ x ๑๕๐ x ๒

หมู่ที่ ๖ บ้านโพธิ์เงิน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโพธิ์เงิน หมู่ที่ ๖ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากร
ทั้งหมด ๖๓๙ คน ชาย ๓๒๓ คน หญิง ๓๑๖ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๕๔ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๖๙ ครัวเรือน ๒๗๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๒๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต
๒,๒๕๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๒๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขาย
โดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๕๙ ครัวเรือน ๔๓๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๗,๐๐๐
บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๕๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๔ ครัวเรือน ๖๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๕๐๐ บาท/
ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำการเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสำคัญลำดับที่ ๑ หนองน้ำ/บึง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี
การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๓๐ เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น -

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปี ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๓๐
เปอร์เซ็นต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน -

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ -

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ฝนทิ้งช่วง น้ำในสระไม่เพียงพอต่อการบริโภคของชาวบ้าน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ขุดลอกสระน้ำให้มีขนาดใหญ่และลึกกว่าเดิม

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกสระน้ำประจำหมู่บ้าน

หมู่ที่ ๗ บ้านโนนจั่ว

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโนนจั่ว หมู่ที่ ๗ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๖๒๑ คน ชาย ๓๐๔ คน หญิง ๓๑๗ คน ครุฑเรือนทั้งหมด ๑๗๘ ครุฑเรือนพื้นที่ทั้งหมด ๑๐๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน - ครุฑเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่
ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๒ ครุฑเรือน ๑๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๒๕ ครุฑเรือน ๖๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๖ ครุฑเรือน ๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสำคัญลำดับที่ ๑ หนองน้ำ/บึง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครุฑเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครุฑเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ -

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน มีเพียงพอต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตรทั่วถึง ร้อยละของครุฑเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/
ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ขาดที่ดินทำกิน
- ขาดแหล่งน้ำขนาดใหญ่
- ขาดแหล่งเงินทุนสนับสนุน
- ราคาผลผลิตไม่แน่นอน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ต้องการที่ดินเป็นของตนเอง
- ต้องการแหล่งน้ำทำการเกษตร
- ต้องการเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ
- ผลผลิตที่ราคาที่เหมาะสม

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการทำประปาดินที่สามารถดื่มได้
- โครงการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- โครงการไฟส่องสว่างรอบหมู่บ้าน
- โครงการสนับสนุนงานประเพณีในหมู่บ้าน

หมู่ที่ ๘ บ้านโนนสำราญ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๘ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน
ประชากรทั้งหมด ๖๗๓ คน ชาย ๓๔๕ คน หญิง ๓๒๘ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๖๑ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด
๒,๔๘๔ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๘๙ ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท
/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนหม่อนไหม ๒๐ ครัวเรือน ๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต
- บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย - ครัวเรือน ๖๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐
บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๓๐ ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคา
ขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสำคัญลำดับที่ ๑ มีคลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี
การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ความสำคัญลำดับที่ ๑ สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๕๐ เปอร์เซนต์
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ มีไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑ เปอร์เซนต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ มีไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน มีเพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๙๙ เปอร์เซนต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ มีไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๗๐ เปอร์เซนต์

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ มีเพียงพอ
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ขาดน้ำ ทางเกษตรต้องการเครื่องกรองน้ำ

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ต้องการเครื่องกรองน้ำประปา

- คลองส่งน้ำสู่การเกษตร

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

หมู่ที่ ๙ บ้านไผ่สมบูรณ์

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านไผ่สมบูรณ์ หมู่ที่ ๙ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน

ประชากรทั้งหมด ๕๐๘ คน ชาย ๒๕๕ คน หญิง ๒๕๓ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๙ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน - ครัวเรือน ๘๖๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๒๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน ๖๒๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย - ครัวเรือน ๘๗๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ห้วย/ลำธาร แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

หนองน้ำ/บึง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น -
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ -

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน -

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ มีไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ มีเพียงพอ
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ชาวบ้านขาดน้ำในการทำเกษตร

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ชาวบ้านอยากได้น้ำเพื่อทำการเกษตร

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดสระเพื่อการเกษตร

หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคกล่าม

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโคกล่าม หมู่ที่ ๑๐ ตำบลห้วยหิน เทตบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๓๙ คน ชาย ๓๘๑ คน หญิง ๓๕๘ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๕๓ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๓๑ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๙๐ ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖๕๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๔๐ ครัวเรือน ๕๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร้มันสำปะหลัง - ครั้วเรื้อน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขาย โดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร -

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่เพียงพอ

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -ไม่เพียงพอ

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ขาดน้ำในการทำการเกษตร

- ขาดทุนในการทำการเกษตร

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- บ่อน้ำบาดาลพลังแสงอาทิตย์

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการบ่อน้ำบาดาลพลังแสงอาทิตย์

หมู่ที่ ๑๑ บ้านโพธิ์พัฒนา

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโพธิ์พัฒนา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ประชากรทั้งหมด ๒๕๕ คน ชาย ๑๔๐ คน หญิง ๑๑๕ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๖๓ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓๙ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๕๕ ครัวเรือน ๒๙๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กก./ไร่ ต้นทุน การผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคา ขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

แผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 37

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๑๙ ครัวเรือน ๖๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๓ ครัวเรือน ๒๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ หนองน้ำ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ -

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- น้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร

- ไม่มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้ด้านเกษตร

- มีคลอง อีสาน ตื้นเขิน กักเก็บน้ำไม่ได้

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาแก้ไขคลองให้ลึกและกว้างขึ้นเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตร

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกลำคลอง

หมู่ที่ ๑๒ บ้านศิลาทอง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านศิลาทอง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ประชากรทั้งหมด ๓๙๖ คน ชาย ๑๙๔ คน หญิง ๒๐๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๐๔ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓๙ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๕๕ ครัวเรือน ๒๙๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กก./ไร่ ต้นทุน การผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครั้วเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๓๐ ครั้วเรือน ๔๙๙ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓,๑๓๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๕๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๓ ครั้วเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๓๓๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๘๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๓ เปอร์เซนต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ -

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๘๐ เปอร์เซนต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ -

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ เพียงพอ

ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ขาดแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตร
- ขาดทุนหมุนเวียน
- ขาดหน่วยงานรับผิดชอบอย่างจริงจัง

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ต้องการแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตรให้แก่ชุมชน อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารับผิดชอบอย่างจริงจัง โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกลำคลองสาธารณะ

หมู่ที่ ๑๓ บ้านสวน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านสวน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากร ทั้งหมด ๕๓๔ คน ชาย ๒๗๙ คน หญิง ๒๕๕ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๙ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑,๒๘๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๔๒ ครั้วเรือน ๒๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๘๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๔๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๑ ครัวเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๕๑ ครัวเรือน ๙๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๑๐ ครัวเรือน ๑๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๘ เปอร์เซนต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ฝนแล้ง
- โรคระบาดศัตรูพืช
- ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ
- ราคาปุ๋ย ยา แรงงาน แพง ต้นทุนสูง

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- อยากให้ชุดสระในไร่นาเพื่อใช้ในการเกษตร
- ต้องการชุดลอกคลองอีสานเขียว ยาว ๒ กม.และทำฝายน้ำล้น ๔ จุด

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการถนนรอบหมู่บ้าน
- โครงการไฟฟ้าแสงสว่างรอบหมู่บ้าน
- โครงการถนนพื้นที่การเกษตร

หมู่ที่ ๑๔ บ้านร้อนทอง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านร้อนทอง หมู่ที่ ๑๔ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน
ประชากรทั้งหมด ๓๖๖ คน ชาย ๑๙๗ คน หญิง ๑๖๙ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๗๗ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๕๐ ไร่
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๗๐ ครัวเรือน ๕๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๕๐ กก./ไร่ ต้นทุน
การผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคา
ขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๑๐ ครัวเรือน ๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๑,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต
๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๒ ครัวเรือน ๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๗๐๐
บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร
ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

หนองน้ำ/บึง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อย
ละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ
ทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่
ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ
ทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซนต์

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของทั้งหมดหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/
ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- แหล่งน้ำธรรมชาติไม่เพียงพอ ต้นเงิน

- ไม่มีบ่อน้ำสระเพื่อรองรับน้ำในช่วงฤดูฝน แหล่งน้ำต้นเงิน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำเกษตร

- ต้องการบ่อน้ำธรรมชาติโดยการขุดลอกห้วยสาธารณะ

- อยากได้ยอบาดาลในรายครัวเรือน ที่ต้องการน้ำเพื่อการเกษตรในหน้าแล้งเพื่อปลูกพืช ในหน้าแล้งและทำนาในช่วงฝนทิ้งช่วง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกลำห้วยสาธารณะ ลึก ๖ เมตร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๒ เมตร

- โครงการบ่อน้ำบาดาลในไร่นาและพลังงานแสงอาทิตย์ในบ่อน้ำบาดาลเพื่อผลิตน้ำบาดาล เพื่อกองทุน

พึ่งพาตนเอง

หมู่ที่ ๑๕ บ้านใหม่พัฒนา

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๑๕ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๓๐๗ คน ชาย ๑๕๒ คน หญิง ๑๕๕ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๙๔ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่ ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๑๐ ครัวเรือน ๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๘๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๘ ครัวเรือน ๒๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖,๑๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๔ ครัวเรือน ๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อน้ำบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) -

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของทั้งหมดหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/
ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- แหล่งน้ำธรรมชาติไม่เพียงพอ ต้นเงิน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ขุดสระขนาดใหญ่

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดสระขนาดใหญ่

- โครงการถนน คสล.ในหมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑๖ บ้านประชาสรรค์

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านประชาสรรค์ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน
ประชากรทั้งหมด ๔๘๒ คน ชาย ๒๔๙ คน หญิง ๒๓๓ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๐ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด
๑,๕๕๖ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๙๐ ครัวเรือน ๙๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๔๐ กก./ไร่ ต้นทุน
การผลิต ๑,๒๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวน - ครัวเรือน - ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย - กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต - บาท/ไร่ ราคา
ขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๒๐ ครัวเรือน ๕๐๖ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการ
ผลิต ๖,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗๕๐ - ๑,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๖ ครัวเรือน ๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต
๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร
ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ
ทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่มี

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของทั้งหมู่บ้าน ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ไม่มีแหล่งน้ำ ใช้ทำการเกษตร

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ประชาชนต้องการตลาดรองรับจากหน่วยงานของรัฐ

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดสระขนาดใหญ่เพื่อการเกษตร

หมู่ที่ ๑๗ บ้านโพธิ์ศรี

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านโพธิ์ศรี หมู่ที่ ๑๗ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๔๗๙ คน ชาย ๒๓๖ คน หญิง ๒๔๓ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๙๕ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๙๑๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๒๖ ครัวเรือน ๑๘๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๓๑ ครัวเรือน ๓๘๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๕ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๒๖ ครัวเรือน ๔๐๙ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๕๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๖ ครัวเรือน ๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

แม่น้ำ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่มี

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของทั้งหมู่บ้าน ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ลำห้วยตื้นเขิน
- ถนนสู่พื้นที่ยังลำบาก
- รถบรรทุกวิ่งผ่านในชุมชน
- ชุมชนแออัด ขยายครัวเรือน ไม่สะดวกในการเดินทาง

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- ขุดลอกลำห้วยเพื่อให้มีน้ำใช้ในฤดูแล้ง
- ถนนสู่พื้นที่การเกษตร
- ถนนเลียบหมู่บ้านอยู่ตามไร่นาเพื่อการเกษตรเพื่อการขนส่งสะดวกขึ้น

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกลำห้วย
- โครงการถนนสู่พื้นที่การเกษตร
- โครงการถนนดินเลียบหมู่บ้านเพื่อการเกษตรไฟฟ้าสู่พื้นที่การเกษตร
- โครงการถนน คสล.ระหว่างหมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑๘ บ้านหนองหว้าพัฒนา

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านหนองหว้าพัฒนา หมู่ที่ ๑๘ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนประชากรทั้งหมด ๔๓๙ คน ชาย ๒๑๒ คน หญิง ๒๒๘ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๑ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๙๑๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๕๕ ครัวเรือน ๑๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔๕,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๓๑ ครัวเรือน ๓๘๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๕ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย - บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๑๐ ครัวเรือน ๔๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๒๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๗๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘๐๐ บาท/ไร่

ไร้มันสำปะหลัง ๘ ครั้วเรือน ๕๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๒๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖๖,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๒ บ่อน้ำดื่มสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๓ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- น้ำใช้สำหรับการเกษตรไม่เพียงพอ

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- อยากรให้ขุดลอกลำคลองและลำห้วย

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการขุดลอกลำห้วย

- โครงการไฟฟ้าพื้นที่การเกษตร

หมู่ที่ ๑๙ บ้านเพชรสมบูรณ์

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

บ้านเพชรสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๙ ตำบลห้วยหิน เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

จำนวนประชากรทั้งหมด ๒๙๗ คน ชาย ๑๕๕ คน หญิง ๑๔๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๘๓ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑,๒๘๐ ไร่

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๒.๑ ทำนา นอกเขตชลประทาน ๔๒ ครัวเรือน ๒๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๘๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๔๐๐ บาท/ไร่

๒.๒ ทำสวน สวนยางพารา ๑ ครัวเรือน ๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๑,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่

๒.๓ ทำไร่ ไร่อ้อย ๕๑ ครัวเรือน ๙๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่

ไร่มันสำปะหลัง ๑๐ ครัวเรือน ๑๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๓.๑ ปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ

๓.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ ๑๘ เปอร์เซ็นต์

๓.๓ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น สระ แต่ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำอุปโภค บริโภค)

๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ -

๔.๓ ประปาหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ ต่อการเกษตรตลอดทั้งปี การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำ - เปอร์เซ็นต์

๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่มี

สรุปครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกินน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของทั้งหมู่บ้าน
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนงานที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

ปัญหาที่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนประสบและมีผลกระทบต่อการทำการเกษตร

- ฝนแล้ง
- โรคระบาดศัตรูพืช
- ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ
- ราคาปุ๋ย ยา แรงงาน แพง ต้นทุนสูง

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำการเกษตร

- อยากให้ชุดสระในไร่นาเพื่อใช้ในการเกษตร
- ต้องการขุดลอกคลองอีสานเขียว ยาว ๒ กม.และทำฝายน้ำล้น ๔ จุด

โครงการ/แผนงานที่ประชาชนต้องการได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ

- โครงการถนนรอบหมู่บ้าน
- โครงการไฟฟ้าแสงสว่างรอบหมู่บ้าน
- โครงการถนนพื้นที่การเกษตร
- โครงการสูบน้ำ ส่งน้ำ เพื่อการเกษตรและอุปโภค - บริโภค

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

“ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)” เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่องสังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนใน ทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมี คุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ“ประชารัฐ”โดย ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- ๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุข ให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ให้สถาบันหลักมีความมั่นคง เป็นจุดศูนย์รวมจิตใจอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ดี มีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง สามัคคี โปร่งดอง และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันพร้อมที่จะร่วมแก้ไขปัญหาของชาติ

๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาคัดค้านที่มีอยู่อย่างตรงประเด็นจนหมดไปอย่างรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้นอันจะส่งผลให้การบริหาร จัดการและการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่นตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ ให้มีความพร้อมในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ รวมทั้งสามารถติดตาม ป้องกัน แก้ไข และรับมือกับปัญหาความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการให้มีความพร้อม และเพียงพอต่อการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง

๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียน รวมถึงองค์การภาคีรัฐและที่มีใช้ภาคีรัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรมมีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง เกิดความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานรับผิดชอบทั้งหลักและรอง พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตร อุตสาหกรรมพืชถิ่น เกษตรปลอดภัยเกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งซึ่งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่

ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะ และความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของ การท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนา ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทยและใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง รับผิดชอบต่อสังคม และแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้ง เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจาย โอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทย กับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิด การท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยใน การก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการ เปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และ เชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ไม่ว่า จะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้ง เกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถ ในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน ๓ ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรม ในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการพร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่ เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและ การลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอม คนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น “วิถี” การดำเนินชีวิต

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยตั้งแต่ช่วง การตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มี ศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงินมีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัว ให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษา เพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ด้าน ทัศนยะและมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญาการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบ ที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเองพร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี และมีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม

๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้น การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬาและนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดีพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- ๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- ๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- ๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ

ตนเอง

๑.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นวัตกรรมยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น แต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลงผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้ รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรและเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่พึงมีพึงได้เพื่อความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเลที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัดอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

๕) พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดพัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัยและเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง

๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งจัดตั้งและพัฒนาระบบการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้ง พัฒนา และดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ

๑.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนํายุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยืดหยุ่นกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่เพื่อนําไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนาการจัดทํานโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญและการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

๔) ภาครัฐมีความทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณ ธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนาที่มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการทำงาน ในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลแจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนอื่นๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมายถูกระเบียบข้อบังคับมีเท่าที่จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการ

สนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค มีความเป็นกลาง น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีความกล้าหาญทางจริยธรรม เป็นมืออาชีพ มีความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก มุ่งให้เกิดการสร้างมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมเทียบเท่าระดับสากล ตามหลักนิติธรรม โปร่งใส ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเสมอภาค หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความร่วมมือที่ดี บูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกัน

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมใหม่ที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนรวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนabrลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนพื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมี

ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับ

โครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

แผนกลยุทธ์รายหมวดหมาย

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรกรรมต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

(๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจพร้อมทั้งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับภาคเกษตรในระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และ โคก หนอง นา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ในฤดูแล้ง

(๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น

(๑) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าสร้างอัตลักษณ์และคุณค่าของผ้าทออีสานโดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสีเส้นเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบ สี ลวดลาย ตราสัญลักษณ์ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิตให้หลากหลาย

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการออกแบบและการจัดการสินค้าให้ทันสมัย พัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม

(๓) ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนาระบบการผลิตตั้งแต่การปลูกหม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหม แปรรูป การสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

๔ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ ยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม รวมทั้งวางแผนเพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง

(๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคายให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQที่ได้มาตรฐานสากล

(๔) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และต่อเนื่องไปยังจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ สู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมระบบราง ท่าเรือบก (Dry Port)

๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำปี โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักราคาใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคายสปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมหัตถ์นิยภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานีหนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุก

เรียนรู้เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมภาคีเครือข่ายภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี โดยเน้นการให้บริการด้านอาหารพื้นถิ่นที่สะอาด ปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางโคก หนอง นาโมเดล และเกษตรทฤษฎีใหม่

(๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคามอุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง ฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยระยะเรื้อรังน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๓) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร พืชสมุนไพรและอาหารปลอดภัย ที่ได้มาตรฐาน
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เชิงนิเวศน์การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้าชายแดน และ

สังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว การค้าชายแดนและผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔) แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์จังหวัดบุรีรัมย์ (Vision)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคงสังคมเข้มแข็ง”

วัตถุประสงค์รวม

๑) เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก

๒) เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหาร

ปลอดภัยมาตรฐานสากล

๓) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย

๔) หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕) เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำควบคู่การเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ

๖) เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน

๗) เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๘) สังคมสงบสุขและอบอุ่น

๙) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑๐) เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic lessees)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม กีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก

๒) เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหาร

ปลอดภัยมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๒) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด

๔) ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว

๕) พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

- ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
- ๔) พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
- ๕) สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” Buriram Blue City) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๑๐) ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
- ๑๑) เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
- ๑๒) ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
- ๑๓) ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
- ๑๔) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
- ๑๕) ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
- ๑๖) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
- ๑๗) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
- ๑๘) ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
- ๑๙) ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิตหมู่บ้าน
- ๒๐) ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมกลุ่มวิสาหกิจ
- ๒๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
- ๒๒) ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย
- ๒๓) ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่แบบครบวงจร
- ๒๔) การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
- ๒๕) พัฒนาสถานประกอบการด้านอาหารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพ
- ๒๖) พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"
- วัตถุประสงค์
- ๑) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
- ๒) เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- แนวทางการพัฒนา
- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
- ๓) ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกระดับ ตามเกณฑ์คุณภาพทางการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ

๕) เสริมสร้างควมมีศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กและเยาวชนในทุกกระดับ

๖) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน

๗) ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกประชารัฐ

๘) ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

๙) ส่งเสริมและพัฒนามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิต

๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)

๑๑) สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติใน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม "ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม"

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ

๒) เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน

๓) เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ

๒) ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆโดยเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและชาญฉลาด

๓) ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองคนบุรีรัมย์

๕) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการควบคุมและลดมลพิษโดยเน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ

๖) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๗) ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้สังคมสงบสุขและอบอุ่น

๒) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างยั่งยืน

๓) ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟู

๔) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์ของประชาชนภายในจังหวัด

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดทางสังคม และภัยยาเสพติด

๖) เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ

๗) เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด

๘) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข

๙) พัฒนาคือความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑๐) พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวภาคประชาชน

๑๑) สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

๑๒) รณรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการและในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกหนีเข้าเมือง

๑๓) รณรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด (Positioning) ๔ ด้าน คือ

๑) พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”

๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานสากล

๓) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

๔) ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรมมีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี

๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก

๓) การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร

๔) การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๕) การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๖) การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๗) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๘) การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๙) การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

๑๐) การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic lessees)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์ (Goals)

๑) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้

๒) ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๓) เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๔) ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน

๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๖) ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน

๗) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์ (Strategy)

๑) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น

๒) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) สร้างค่านิยม จิตสำนึก และพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๔) ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาระบบองค์รวม

๕) ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๖) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพลานามัยที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของประชาชนในการป้องกันและควบคุมสถานการณ์โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

๔) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๕) ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน

๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

๑๒) เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกัน ปราบปราม พ้นฟู และแก้ไขปัญหาหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม

๑๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ

๑๖) อนุรักษ์ พ้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๘) เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์ (Goals)

๑) ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

๒) ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๓) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน

๔) เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๕) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๖) ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก

กลยุทธ์ (Strategy)

๑) ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว

๔) พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

๕) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

๖) อนุรักษ์ พ้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๗) ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๘) ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ เพื่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ

๙) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน

๑๐) ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

๑๑) ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ (Goals)

- ๑) สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง
- ๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
- ๓) ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

กลยุทธ์ (Strategy)

- ๑) พัฒนาและส่งเสริมการท เกษตรอินทรีย์อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
- ๒) ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรและ

อุตสาหกรรมบริการ

- ๓) เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

อาหาร

- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๗) ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก
- ๘) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่าง

ทั่วถึง

- ๙) ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
- ๑๐) ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
- ๑๑) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- ๑๒) ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึง

การพัฒนานาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการตลาดชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์ (Goals)

- ๑) บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
- ๒) ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
- ๓) องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ (Strategy)

๑) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๒) สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
- ๓) ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ
- ๔) ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- ๕) ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

๖. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลห้วยหิน

วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลห้วยหิน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนาคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

“ก้าวสู่ชุมชนเมืองกึ่งชนบท ที่มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทั่วถึง เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยึดถือปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล”

พันธกิจ (Mission) การพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน จัดให้มีและบำรุงรักษาอย่างทั่วถึง
๒. ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุน ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. มีการบริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

๔. ส่งเสริมการศึกษา กีฬาและนันทนาการ การท่องเที่ยว วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๕. พัฒนา สนับสนุน การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน ก่อเกิดสังคมที่เข้มแข็งเป็นสังคมอุดมปัญญา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลห้วยหิน (Strategies)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านบ้านเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬา นันทนาการและส่งเสริม

ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ (Target)

๑. ประชาชนมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ และได้รับสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม มีความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

๔. มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและทั่วถึง

๕. พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

๖. สังคมเกษตรมีความมั่นคง

๗. พัฒนาการบริหารราชการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง

๒.๔ ตัวชี้วัด (KPI)

๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานประสบผลสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประสบผลสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตประสบผลสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการแก้ไขปัญหาสังคมในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส รวดเร็ว ทัวถึง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ประสบความสำเร็จ ประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

๖. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาประสบความสำเร็จ ประชาชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในระดับมาก ขึ้นไป

๗. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน ประสบผลสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

๘. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสบผลสำเร็จ

๙. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมเกษตรกรในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในวิถีชีวิต ทุกระดับประสบความสำเร็จ

๑๐. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและการยกระดับอาชีพเกษตรกรมประสบผลสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมาก ขึ้นไป

๑๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชน องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้บริการสาธารณะประสบความสำเร็จ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ในระดับมาก ขึ้นไป

คำเป้าหมาย (Goals)

๑. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๒๐ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๒. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๓. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๔. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการแก้ไขปัญหาสังคมในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส รวดเร็ว ทัวถึง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๕. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๒๐ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๖. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา ไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๗. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน ไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๘. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๙. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมเกษตรกรในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิต ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๑๐. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและการยกระดับอาชีพเกษตรกรกรรม ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรมต่อปี

๑๑. ประชาชนผู้รับบริการจากเทศบาลตำบลห้วยหินมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ขึ้นไป

กลยุทธ์ (Strategy)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านบ้านเมืองน่าอยู่

พันธกิจ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน จัดให้มีและบำรุงรักษาอย่างทั่วถึง เป้าประสงค์ (Target) ประชาชนมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง	- ประชาชนมีระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน
๑.๒ รักษาความสงบ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	- ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่างและสำนักปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน, องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์, หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

พันธกิจ ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุน ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป้าประสงค์ (Target) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ และได้รับสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริม พัฒนา สนับสนุน ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี	- ประชาชนมีความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและบริการด้านสาธารณสุข
๒.๒ ส่งเสริมสวัสดิการ	- ประชาชนได้รับสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
๒.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม	- ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒.๔ ส่งเสริมการประกอบอาชีพและรายได้แก่ประชาชน	- ประชาชนมีอาชีพและพึ่งพาตนเองได้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, สำนักปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน, หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬา นันทนาการและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

พันธกิจ ส่งเสริมการศึกษา กีฬาและนันทนาการ การท่องเที่ยว วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

เป้าประสงค์ (Target) เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม มีความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑ พัฒนาปรับปรุงคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสนับสนุนพัฒนาการเรียน การศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	- เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
๓.๒ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่น	- ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นและร่วมกันอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป
๓.๓ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ	- ประชาชนเกิดความรักความสามัคคีและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษาเทศบาลตำบลห้วยหิน, หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน

พันธกิจ มีการบริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

เป้าประสงค์ (Target) มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน	- ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๔.๒ นำบริการไปสู่ประชาชน	- ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัดเทศบาลตำบลห้วยหิน,หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ พัฒนา สนับสนุน การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน ก่อเกิดสังคมที่เข้มแข็งเป็นสังคมอุดมปัญญา

เป้าประสงค์ (Target) พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย	- ปริมาณขยะในชุมชนลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม,หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการเกษตร

พันธกิจ พัฒนา สนับสนุน การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน ก่อเกิดสังคมที่เข้มแข็งเป็นสังคมอุดมปัญญา

เป้าประสงค์ (Target) สังคมเกษตรมีความมั่นคง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมการเกษตร

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๖.๑ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	- ประชาชนได้รับการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๖.๒ ส่งเสริมการเกษตร	- เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง,กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม,หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ มีการบริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

เป้าประสงค์ (Target) พัฒนาการบริหารราชการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูงขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาการบริหารราชการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูงขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

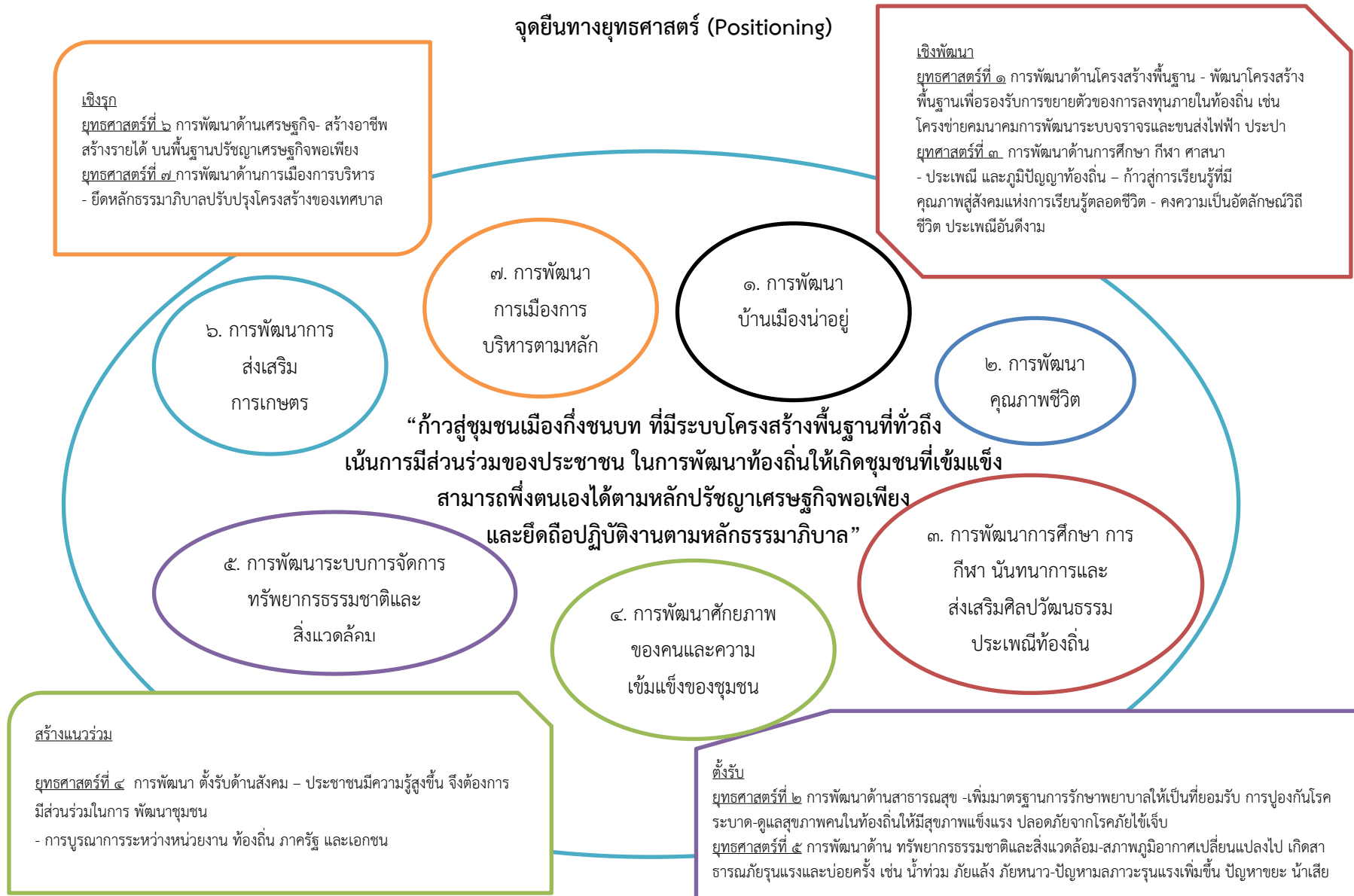
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๗.๑ พัฒนาระบบการบริการและการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	- ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อระบบบริหารและการบริการ
๗.๒ พัฒนาบุคลากร	- บุคลากรในองค์กรมีการพัฒนา
๗.๓ ปรับปรุงและพัฒนารายได้	- รายได้ขององค์กรเพิ่มขึ้น
๗.๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย	- ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

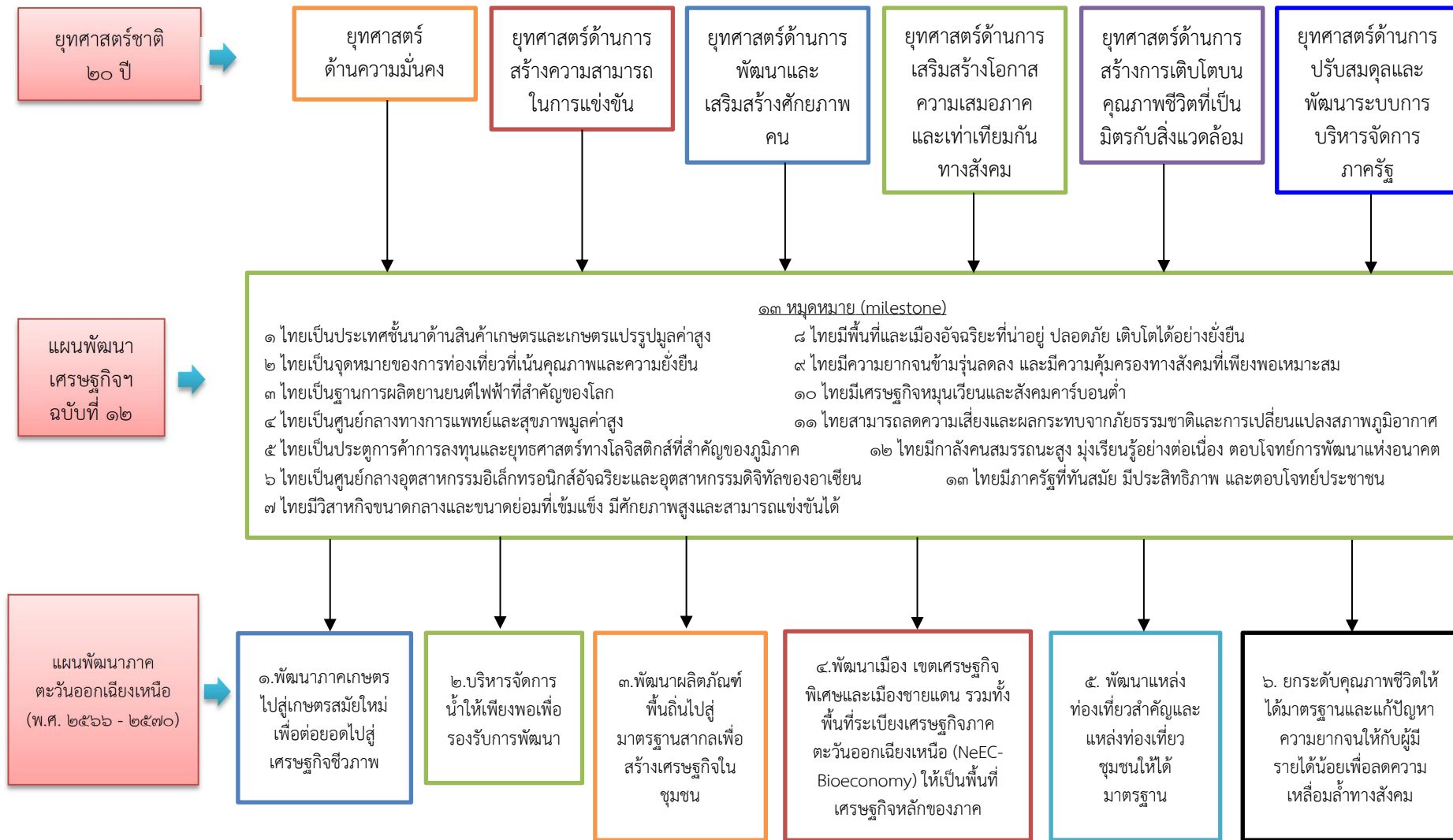
กองคลัง,สำนักปลัด,กองการศึกษา,กองช่าง,กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม,หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

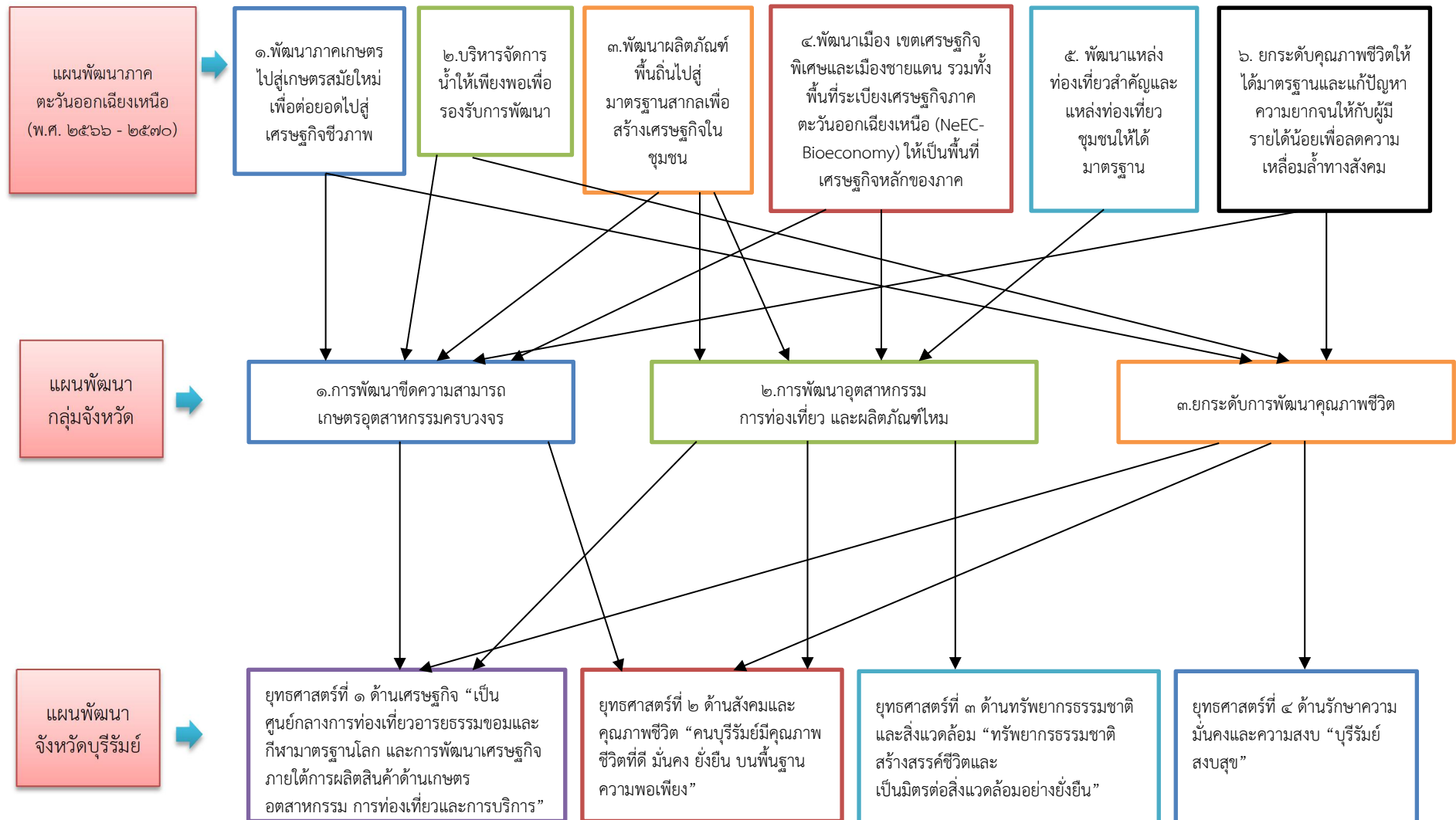

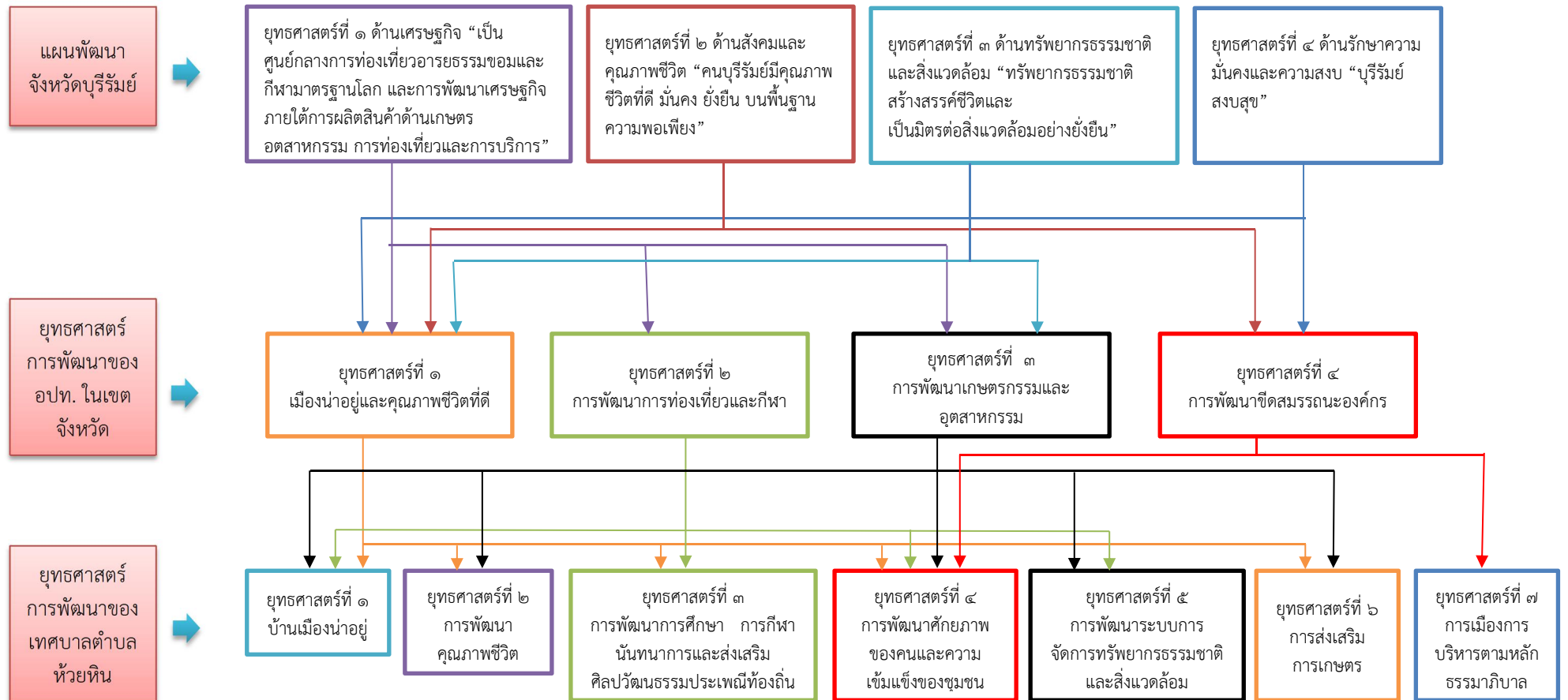
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

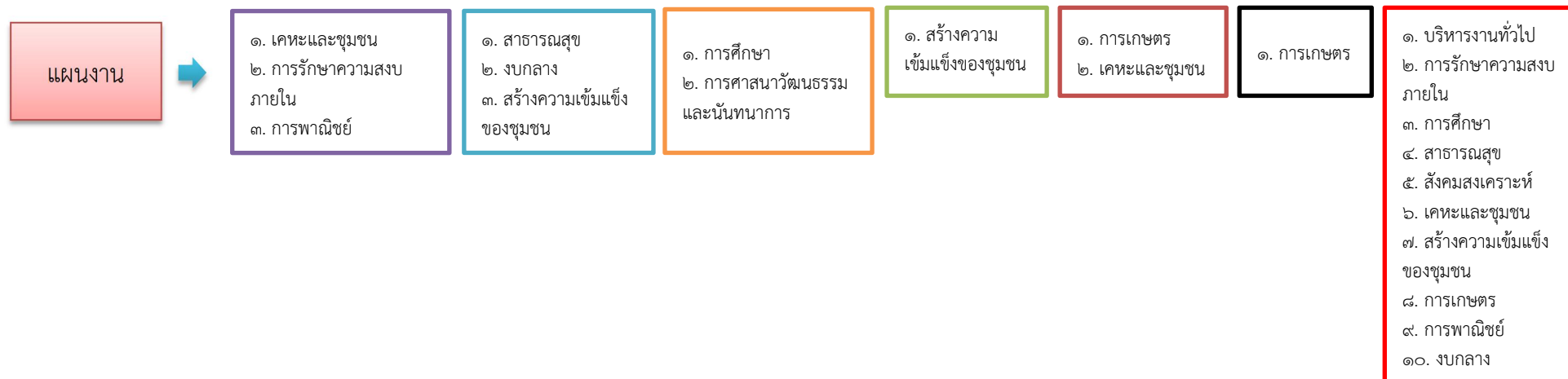
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลห้วยหิน

ความสอดคล้องและตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศของ
แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์หลัก

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑๓ หมายเหตุ (milestone) ได้แก่

- ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
- ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
- ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
- ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

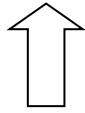
๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
ฉบับทบทวน ๒๕๖๕

ประเด็นการพัฒนา

- ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
- ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว การค้าชายแดนและผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

**แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕**

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
จังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)**

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน**

เป้าหมายการพัฒนา : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย”
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต “คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคงยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง”
๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”
๔. ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วิสัยทัศน์ : บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สู่
พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
๓. การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
๔. การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

วิสัยทัศน์

“ก้าวสู่ชุมชนเมืองกิ่งขบพท ที่มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทั่วถึง เน้นการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง และยึดถือปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล”

๑. ยุทธศาสตร์ด้านบ้านเมืองน่าอยู่
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬา นันทนาการและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ประเพณีท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการเกษตร
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยหินเป็นตำบลที่ผลิตอ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา เกษตรอินทรีย์ และมีประเพณี
วัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำเลที่ตั้งของเทศบาลมีภูมิประเทศที่ดี และการคมนาคมที่สะดวก โดยผลการวิ
เคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis) ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. ภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์ มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ: มี ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา และ
ปศุสัตว์ที่สำคัญ: สุกร ไก่เนื้อ โคเนื้อ ไก่ชน กระบือ

๒. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ทำให้เกิดการรวมตัวของผู้ผลิตเกิดตลาดใหม่ๆ

๓. มีแหล่งท่องเที่ยวศึกษาทางธรรมชาติและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจคือ สวนไทรงาม
๔. มีวัฒนธรรมที่หลากหลายเช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นต้น
๕. มีผ้าไหมที่เป็นเอกลักษณ์
๖. มีการลงทุนด้านต่าง ๆ มากขึ้น ได้แก่ บริการ ด้านความสวยงาม ด้านห้างสรรพสินค้า

จุดอ่อน (Weakness)

๑. การบริหารจัดการน้ำเชิงระบบและทรัพยากรดินเสื่อมโทรม
๒. ขาดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และการลงทุนด้านการท่องเที่ยวและบริการ
๓. สินค้าและบริการมีราคาสูงขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้น
๔. สถานประกอบการขนาดใหญ่มีน้อยส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงาน ผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานนิยมเคลื่อนย้ายไปทำงานต่างจังหวัด
๕. การบุกรุกครอบครองป่าไม้ ที่ดินสาธารณะเพื่อประกอบอาชีพ
๖. มีแหล่งน้ำไม่มากเพียงพอสำหรับการเกษตร
๗. การเพิ่มขึ้นของขยะมีปริมาณมาก
๘. มีการใช้สารเคมีในการทำเกษตร
๙. หนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น

โอกาส (Opportunity)

๑. นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่น Zoning, Agri-map เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรแปลงใหม่
๒. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ทำให้สามารถจัดหาวัตถุดิบค้าราคาถูกมาใช้ใน อุตสาหกรรม
๓. มีชาวต่างชาติที่มาแต่งงานกับคนไทยจำนวนมากที่พำนักในพื้นที่จังหวัด ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้ เผยแพร่ประเพณีและวัฒนธรรม
๔. ได้รับการสนับสนุนจากจังหวัด เช่น การคมนาคม มีการปรับปรุงเส้นทางในการเดินทาง
๕. มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับอำเภอหนองกี่และอำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา สามารถพัฒนาด้านการค้าและการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ข้อจำกัดหรือภาวะคุกคาม (Threat)

๑. ความผันผวนของราคาน้ำมันในตลาดโลก ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตไม่แน่นอน
๒. ภาวะเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลง ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันชะลอตัวทำให้เกิดปัญหา การว่างงานในพื้นที่มากขึ้น
๓. เป็นตำบลที่ประสบปัญหาภัยทางธรรมชาติ เช่น ฤดูฝนน้ำท่วม ฤดูแล้งแล้งมาก
๔. มีประชาชนออกไปทำงานนอกพื้นที่จำนวนมาก
๕. การขยายตัวบ้านเรือน เกิดขยะล้น ทั้งไม่เป็นที่

ปัจจัยบวก

๑. การจัดตลาด เพื่อรับรองการจำหน่ายสินค้าและจำนวนผู้บริโภค ทั้งประชาชนในตำบลและนอกตำบล
๒. การประกาศเขตเศรษฐกิจของจังหวัด ช่วยในการขยายและยกฐานะทางเศรษฐกิจของตำบล เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายฐานการตลาด ด้านการค้า การท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๓. มีพืชเศรษฐกิจสำหรับใช้เป็นปัจจัยการผลิตภาคอุตสาหกรรมการเกษตร

๔. นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่างๆ ของรัฐบาลส่งผลในทางที่ดีต่อเศรษฐกิจจังหวัดทำให้เศรษฐกิจจังหวัดเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน เช่น โครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ โครงการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล และโครงการตามมาตรการสำคัญเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและคนยากจน ในการส่งเสริมความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมถึงนโยบายอื่นๆ

ปัจจัยลบ

๑. ค่าครองชีพที่สูงขึ้น จากต้นทุนราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและราคาวัสดุก่อสร้างที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น

๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ทำให้เกิดภาวะภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรม ทำให้พื้นที่เพาะปลูกเสียหาย ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตซึ่งทำให้ได้ผลผลิตไม่เต็มที่

๓. ราคาสินค้าเกษตรอยู่ในระดับต่ำ เป็นผลให้รายได้เกษตรกรซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของตำบลลดลงอันมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจตำบล เนื่องจากกำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

ด้านการเกษตร ประมาณร้อยละ ๔๐ เช่น โรงสีข้าว โรงงานน้ำตาลและโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังเพื่อรับรองผลผลิตของเกษตรกรและกระตุ้นอุตสาหกรรมการเกษตรให้เติบโตขึ้นไปอีก โดยที่ไม่ต้องส่งออกไปทำการผลิตข้ามจังหวัด (ภาคเกษตร) อันจะส่งผลทำให้ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดขยายตัว

ด้านเศรษฐกิจ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่างๆ ของรัฐบาลส่งผลในทางที่ดีต่อเศรษฐกิจจังหวัดทำให้เศรษฐกิจจังหวัดเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน เช่น โครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ โครงการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล และโครงการตามมาตรการสำคัญเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและคนยากจน ในการส่งเสริมความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมถึงนโยบายอื่นๆ

ด้านธรรมชาติ ความเสี่ยงภัยจากธรรมชาติทำให้เกิดภาวะภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรม ทำให้พื้นที่เพาะปลูกเสียหาย ไม่สามารถเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรได้ หรือต้องเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตซึ่งทำให้ได้ผลผลิตไม่เต็มที่ ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรและรายได้ของเกษตรกรลดลง อีกทั้งภาคอุตสาหกรรมย่อมได้รับผลกระทบเนื่องจากขาดวัตถุดิบในการผลิต

ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ด้านค่าครองชีพที่สูงขึ้น จากต้นทุนราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและราคาวัสดุก่อสร้างที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นตามต้นทุนของผู้ประกอบการ

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	บ้านเมืองน่าอยู่	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบจ.บุรีรัมย์ และ การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ลำปลายมาศ
		เศรษฐกิจ	การพาณิชย์	กองช่าง	-
๒	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	-
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
			สร้างความเข้ม ของชุมชน	ทุกส่วนราชการ	
		บริหารทั่วไป	รักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	
		การดำเนินการด้านอื่น	งบกลาง	สำนักปลัด	กรมส่งเสริม ปกครองส่วน ท้องถิ่น
๓	การพัฒนาการศึกษา การกีฬา นันทนาการ และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	กองช่าง
			ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา	
๔	การพัฒนาศักยภาพของ คนและความเข้มแข็ง ของชุมชน	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้ม ของชุมชน	สำนักปลัด	กองช่าง

ต่อ

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	การพัฒนาระบบการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	
		เศรษฐกิจ	การเกษตร	กองสาธารณสุขฯ	
๖	การส่งเสริมการเกษตร	เศรษฐกิจ	การเกษตร	กองสาธารณสุขฯ กองช่าง	
๗	การเมืองการบริหารตาม หลักธรรมาภิบาล	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง	
			รักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	
			สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
			เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		เศรษฐกิจ	การเกษตร	กองสาธารณสุขฯ	
		การดำเนินการด้านอื่น	งบกลาง	กองคลัง	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน		

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์ด้านบ้านเมืองน่าอยู่ ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน ๑.๒ แผนงานการพาณิชย์	๒๘	๑๘,๓๑๘,๐๐๐	๒๗	๒๑,๖๔๗,๐๐๐	๒๔	๑๔,๒๕๕,๐๐๐	๑๗	๗,๔๕๐,๐๐๐	๒๔	๑๐,๒๖๕,๐๐๐	๑๒๐	๗๑,๙๓๕,๐๐๐
							๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๓	๑,๕๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๘	๑๘,๓๑๘,๐๐๐	๒๗	๒๑,๖๔๗,๐๐๐	๒๔	๑๔,๒๕๕,๐๐๐	๑๙	๘,๔๕๐,๐๐๐	๒๕	๑๐,๗๖๕,๐๐๐	๑๒๓	๗๓,๔๓๕,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต												
๒.๑ แผนงานสาธารณสุข	๑๐	๑,๑๐๕,๐๐๐	๑๐	๑,๑๐๕,๐๐๐	๑๐	๑,๑๐๕,๐๐๐	๑๐	๑,๑๐๕,๐๐๐	๑๐	๑,๑๐๕,๐๐๐	๕๐	๕,๕๒๕,๐๐๐
๒.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๖	๗๗๕,๐๐๐	๑๖	๗๗๕,๐๐๐	๑๖	๗๗๕,๐๐๐	๑๖	๗๗๕,๐๐๐	๑๖	๗๗๕,๐๐๐	๘๐	๓,๘๗๕,๐๐๐
๒.๓ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๔	๒๒๐,๐๐๐	๔	๒๒๐,๐๐๐	๔	๒๒๐,๐๐๐	๔	๒๒๐,๐๐๐	๔	๒๒๐,๐๐๐	๒๐	๑,๑๐๐,๐๐๐
๒.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๒๐	๘๐๐,๐๐๐
๒.๕ แผนงานงบประมาณ	๓	๑๘,๔๑๖,๔๐๐	๓	๑๘,๔๑๖,๔๐๐	๓	๑๘,๔๑๖,๔๐๐	๓	๑๘,๔๑๖,๔๐๐	๓	๑๘,๔๑๖,๔๐๐	๑๘	๙๒,๐๘๒,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๗	๒๐,๖๗๖,๔๐๐	๓๗	๒๐,๖๗๖,๔๐๐	๓๗	๒๐,๖๗๖,๔๐๐	๓๗	๒๐,๖๗๖,๔๐๐	๓๗	๒๐,๖๗๖,๔๐๐	๑๘๕	๑๐๓,๓๘๒,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬา นันทนาการและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น												
๓.๑ แผนงานการศึกษา	๕๘	๙,๘๖๔,๒๒๘	๕๘	๙,๘๖๔,๒๒๘	๕๘	๙,๘๖๔,๒๒๘	๕๘	๙,๘๖๔,๒๒๘	๕๙	๑๐,๐๔๔,๒๒๘	๒๙๑	๔๙,๕๐๑,๑๔๐
๓.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๒๔	๑,๓๕๕,๐๐๐	๒๔	๑,๓๕๕,๐๐๐	๒๕	๑,๓๕๕,๐๐๐	๒๗	๒,๐๕๕,๐๐๐	๒๖	๑,๕๕๕,๐๐๐	๑๒๖	๗,๗๐๕,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๘๒	๑๑,๒๑๙,๒๒๘	๘๒	๑๑,๒๑๙,๒๒๘	๘๓	๑๑,๒๑๙,๒๒๘	๘๕	๑๑,๙๑๙,๒๒๘	๘๕	๑๑,๕๙๙,๒๒๘	๔๑๗	๕๗,๒๐๖,๑๔๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคคลและชุมชน ๔.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๓๐	๒,๒๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๖	๔๔๐,๐๐๐	๓๐	๒,๒๐๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๑ แผนงานสาธารณสุข	๘	๓๖๗,๕๐๐	๘	๓๖๗,๕๐๐	๑๑	๒,๗๖๗,๕๐๐	๙	๒,๓๖๗,๕๐๐	๙	๒,๓๖๗,๕๐๐	๔๕	๘,๒๓๗,๕๐๐
รวมทั้งสิ้น	๘	๓๖๗,๕๐๐	๘	๓๖๗,๕๐๐	๑๑	๒,๗๖๗,๕๐๐	๙	๒,๓๖๗,๕๐๐	๙	๒,๓๖๗,๕๐๐	๔๕	๘,๒๓๗,๕๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการเกษตร ๖.๑ แผนงานการเกษตร	๓	๒๕๐,๐๐๐	๔	๑,๓๖๓,๑๙๘	๕	๑,๗๘๗,๒๖๕	๔	๑,๕๖๘,๐๓๖	๕	๑,๓๖๑,๕๔๒	๒๑	๖,๓๓๐,๐๔๑
รวมทั้งสิ้น	๓	๒๕๐,๐๐๐	๔	๑,๓๖๓,๑๙๘	๕	๑,๗๘๗,๒๖๕	๔	๑,๕๖๘,๐๓๖	๕	๑,๓๖๑,๕๔๒	๒๑	๖,๓๓๐,๐๔๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๗) ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล												
๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๓๘	๕,๙๐๑,๐๐๐	๓๙	๖,๐๑๑,๐๐๐	๔๒	๖,๕๓๓,๐๐๐	๔๐	๖,๗๔๖,๐๐๐	๔๑	๖,๓๑๔,๐๐๐	๒๐๐	๓๑,๕๐๕,๐๐๐
๗.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๑๐	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๒,๗๔๐,๐๐๐	๑๑	๒,๑๙๐,๐๐๐	๑๐	๒,๒๖๐,๐๐๐	๑๐	๒,๒๖๐,๐๐๐	๕๒	๑๑,๖๕๐,๐๐๐
๗.๓ แผนงานการศึกษา	๖	๑,๒๖๒,๐๐๐	๕	๑,๒๕๐,๐๐๐	๖	๑,๒๙๔,๐๐๐	๖	๑,๒๖๐,๐๐๐	๖	๑,๒๗๒,๐๐๐	๒๙	๖,๓๓๘,๐๐๐
๗.๔ แผนงานสาธารณสุข	๕	๑,๙๒๐,๐๐๐	๕	๑,๙๒๐,๐๐๐	๖	๑,๙๓๐,๐๐๐	๖	๑,๙๓๐,๐๐๐	๑๐	๒,๘๖๒,๐๐๐	๓๒	๑๐,๕๖๒,๐๐๐
๗.๕ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๕	๑๙๐,๐๐๐	๕	๒๐๒,๐๐๐	๓	๑๗๐,๐๐๐	๓	๑๗๐,๐๐๐	๓	๑๗๐,๐๐๐	๑๙	๙๐๒,๐๐๐
๗.๖ แผนงานเคหะและชุมชน	๕	๘๒๕,๐๐๐	๗	๙๐๒,๐๐๐	๖	๖๙๐,๐๐๐	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐	๖	๑,๓๙๙,๐๐๐	๒๙	๕,๘๑๖,๐๐๐

๗.๗ แผนงานงบกลาง	๒	๒๕๐,๐๐๐	๒	๒๕๐,๐๐๐	๒	๒๕๐,๐๐๐	๒	๒๕๐,๐๐๐	๒	๒๕๐,๐๐๐	๑๐	๑,๒๕๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๗๑	๑๒,๕๔๘,๐๐๐	๗๔	๑๓,๒๗๕,๐๐๐	๗๖	๑๓,๐๕๗,๐๐๐	๗๒	๑๓,๖๑๖,๐๐๐	๗๘	๑๔,๕๒๗,๐๐๐	๓๗๑	๖๗,๐๒๓,๐๐๐
	๒๓๕	๖๓,๘๑๙,๑๒๘	๒๓๘	๖๘,๙๘๘,๓๒๖	๒๔๒	๖๔,๒๓๒,๓๙๓	๒๓๒	๕๙,๐๓๗,๑๖๔	๒๔๔	๖๑,๗๓๖,๖๗๐	๑๑๙๒	๓๑๗,๘๑๓,๖๘๑

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๔
การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหาร เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีและข้อ ๑๓ (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีซึ่งในการติดตามและประเมินผลนั้น จะต้องดำเนินการตามแนวทางพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลห้วยหิน**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะ ของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/ กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้าน การเกษตรและแหล่งน้ำ)	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือ ศาสนาประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการ ดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วม ทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๑๕ (๒)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๑)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๒)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๒)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๒)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strangest (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๒)	
	(๗) สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่ มีการนำเสนอปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหาหรือสมมติฐานของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาวหรือวิธีการแก้ไขปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา	(๒)	
	(๘) สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ และการประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงคุณภาพ	(๑)	
	(๙) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ ผลกระทบ และสรุปปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	(๑)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๕ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่ดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงของความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	ผลผลิต/โครงการ เป็นผลผลิตที่เป็นชุดหรือเป็นโครงการที่เป็นชุดกลุ่มหรืออันหนึ่งอันเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีอย่างถูกต้องและครบถ้วน	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีและข้อ ๑๓ (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีซึ่งในการติดตามและประเมินผลนั้น จะต้องดำเนินการตามแนวทางพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลห้วยหิน

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)

๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลห้วยหิน

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผล การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณเช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผล การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล(Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา	๑๐	

	ความยากจน หลักประชากร และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)		
--	--	--	--

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่า	(๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการที่กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่อง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เงินสะสมหรือ รายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุ สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ตามที่เทศบาลตำบลห้วยหินได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาพื้นที่และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยหินให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้เครื่องมือในการติดตามและประเมินผล

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟข้อมูลต่าง ๆ จาก

๗.๑ ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

๗.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้รับจริง ๆ คืออะไรค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๗.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๗.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators :KPIs)

๗.๕ ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลตำบลห้วยหินควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๕) การเขียนโครงการและการติดตามประเมินผลโครงการ เจ้าของโครงการควรเขียนตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ผลที่คาดว่าจะได้รับให้ตรงกับที่เสนอไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพราะอาจจะมีปัญหาได้หากหน่วยงานตรวจสอบเรียกไปสอบถาม จนอาจได้รับการทักท้วงหรือคืนเงินได้

